

SÖKAREN

NR10

1981 ÅRGÅNG 18

LÖSNUMMERPRIS 10:00 inkl. moms

MARILYN FERGUSON PÅ KONFERENSEN "LEVANDE FÖRETAG I EN NY TID". (Svenskt Pressfoto.)

"LEVANDE FÖRETAG" IGEN — INSPIRERANDE, MEN DYRT

Reportage Åsa Freij

"DEN NYA TIDEN, DEN NYA MÄNNISKAN OCH DE NYA MÖJLIGHETERNA" HANDLADE KONFERENSEN I ÄLV SJÖ OM. (FOTO ÅSA FREIJ.)

Så har det varit konferens för "levande företag i en ny tid" igen! Och det ska vi väl vara glada åt. Redan förra årets konferens i Åbo – som var den första av detta slag – drog massmedias ögon till sig och sådde, får man hoppas, goda frön i den kommersiella världen, vilken annars styrs av nästan gangsteraktiga principer. Dessa konferenser bidrar i hög grad till att rikta allmänhetens uppmärksamhet på det som kallas *new age* (nya tidsåldern) med

allt vad det innebär av alternativt samt en etik med tyngdpunkten på andliga värderingar och personligt ansvar – för sig själv och för världen, något som i hög grad behövs i vår krisdrabbade värld.

Bra, men dyrt

I år hade arrangörerna, Sveriges Personaladministrativa Förening (SPF) och konsultfirman Pedagogik & Produktion (P&P) hållit sig på

hemmaplan, närmare bestämt Älvsjömassan i Stockholm. Trots detta var det färre deltagare i år, ca 300 mot fjolårets 500. De som var med förra gången, fick rabatt nu. Och många var det som återkom. Men säkerligen avskräckte det höga priset, 2 500 kronor för medlemmar i SPF och 2 700 kronor för övriga deltagare för tre dagar, hotellkostnader inte inräknade – och därtill kom närmare 2 000 kronor för ett anslutande (frivilligt) endagssemi-

narium! Knappast något för vanligt folk! Den höga kostnaden är en aning beklämmande, i synnerhet som många i *new age*-kretsarna går in för att leva enkelt och ofta ägnar sin tid åt verksamheter som gagnar mänskligheten i stället för att tjäna grova pengar att stoppa i egna fickor. Men nu ska i rättvisans namn sägas att arrangörerna verkligen hade jobbat hårt och med goda ambitioner för att i första hand nå de stora och starka företagen och organisationerna – och hos dem lär det fortfarande, fastän vi lever i spartider, finnas gott om pengar.

Massmedia

Omdömena i pressen var blandade. Expressen utmärkte sig genom en spydig ton. Bevara oss för Carlzons nya tid! utropade den – utan att ha tagit reda på att SAS-chefen, Jan Carlzon, som skulle ha medverkat, inte ens var där! I övrigt valde Expressen att kalla forskaren Barbara Brown trollpacka och häcklade professor Koestenbaum för att berättat dåliga historier. TV valde att filma pauslekarna, som naturligtvis såg löjliga ut i rutan, i stället för att redogöra för viktiga tankar som framfördes i många av föreläsningarna. Svenska Dagbladets I dag-sida ägnade sig dock som vanligt åt en korrekt och seriös redovisning.

De negativa uttalandena i en del av pressen sågs av både arrangörer och deltagare som typexempel på den rädsla och misstänksamhet som människor ofta visar inför allt nytt och obekant. Motståndet mot det nya, menade man, präglar hela vår tid, där destruktiva och positivt konstruktiva krafter kämpar mot varandra. De positiva strömningarna, som trots allt och glädjande nog tycks växa i styrka runtom i världen, är vad vetenskapsjournalisten, och en av talarna, Marilyn Ferguson har kallat "the aquarian conspiracy", dvs en den nya tidens sammanväring mot det gamla.

Livsåskådningscirkus blev konferensen också kallad av journalister som inte gillade eller inte begrep de nya tankegångarna. Karakteristiken föranleddes främst av att så många personer från så många olika områden hade samlats med liknande ambitioner och mål. Andra ser däremot mångfalden i enheten som ett bevis på *new age*-rörelsens kvalitet. En av dem som gör det är Mark Satin, författaren till *New Age Politics*. Han fanns på plats, dock inte denna gång för att medverka utan för att hans bok i dagarna utkom i en svensk översättning, "Politik för en ny tid".

Han höll föredrag på annat håll, samt en presskonferens.

Gamla bekanta

Medverkade för andra gången gjorde Mark Mawrence, nu med "Visioner i en ny tid", Michael Phillips, med "Hederliga affärer", Jan Grönholm, med "Förutsättningar för en framtidstro", Michael Lindfield från Findhorn-kollektivet, med "Konsten att leva på en planet i gungning", och Kai Blomqvist, med "Kooperationen – ett alternativ till trötta företag". För övrigt talade arkitekten Johannes Olivegren om "Verktyg för samarbete och utveckling", ekonomen Sören Bergström om "Har hushållningen någon chans?", pastor primarius Ludvig Jönsson om "Tro under nya förtecken", läkaren Karl-Otto Aly om "Hälsa är något annat än frånvaron av sjukdom", politikern Per Gahrton om "Det behövs ett alternativt parti", läraren Christer Landahl om "suggetologi", författaren Eva Moberg om "Är människan för dum för att överleva?", terapeuten Annastina Persson om "Kreativitet och positivitet", skådespelerskan Bibi Andersson om "Att vara människa i en ny tid" samt många fler, i allt närmare ett 40-tal talare, varav dussinet från utlandet, främst USA. En stilla undran: Måste det vara så många? Frustrerade röster hördes här och där, tillhöriga deltagare som hade svårt att välja och inte ville missa något. Det fanns en risk

att man plotttrade bort sig på brottstycken av flera program. Och ju fler talare desto dyrare?!

Källa till inspiration

Så här sa arrangörerna själva om sin konferens:

"Vi lever i en tid när gammalt och nytt tänkande bryts mot varandra. Problemen tornar upp sig, allt fler tappar tron på framtiden. Hitintills har den materiella utvecklingen stått i centrum – nu måste det bli den mänskliga.

Det krävs en ny medvetenhet, både för oss själva och för våra företag, om samspelet mellan människor och miljö och mellan materiell välfärd och psykisk hälsa. Vi behöver en bild av framtiden som ger oss en meningsfull riktning."

Intresserade hälsades välkomna till "en annorlunda konferens" som ville ge deltagarna "kraft och nya idéer" samt "en blick i den spännande värld som hör den nya tiden till".

Och på det hela taget var konferensen en stor inspirationskälla. En deltagare från försvarsstaben – försvaret hade faktiskt hela nio deltagare – sa:

– En fantastisk upplevelse! 300 positiva människor i tre dagar!

Som avslutning kallades alla, åhörare såväl som föredragshållare, upp på scenen för att säga något om konferensen. Och alla sa något gott!

"DET ÄR EN NY KULTUR, EN NY CIVILISATION VI MÅSTE SKAPA." (FOTO ÅSA FREIJ.)

Leva som man lär . . .

Men någon pekade på faran av en till intet förpliktande följa-med-strömmen-positivitet. Det framhölls, nästan skuldmedvetet, att vi nu också måste omsätta i praktiken vad vi talar om.

Sökarens reporter dristade sig att, vid en av de mindre program-punkterna, då det talades särskilt mycket om att *leva som man lär* och om nödvändigheten av solidaritet och offervilja, föreslå en liten insamling. Åtgärden skulle vara en blygsam övning i de tre viktigaste saker vi lärt: att vara initiativrika och kreativa, att samarbeta och att vara oegoistiska. Tanken var att vi skulle hitta på ett gemensamt ändamål, göra det hela *tillsammans* och att *offra* litet, bara litet, av det överflöd, som vi trots allt har i Sverige.

Spänd av förväntan satt nu denna kvinna, som inte är van att höja sin röst offentligt, chockad över sin djärvhet och misstänksam mot mottagandet av förslaget. Erfarenheterna av några tidigare propåer i liknande sammanhang har nämligen varit nedslående. Efter mycket entusiastiskt tal om solidaritet har det blivit pinsamt tyst vid förslag till konkreta insatser som skulle ha inneburit vissa uppoffringar för de närvarande själva.

Men nu hände att plånböckerna började komma upp liksom förslag på insamlingsändamål . . . Skulle det bli verklighet denna gång!? Måtte inget komma i vägen! Snart skulle det vara klart! Tänk om det skänktes några sedlar per huvud varje gång människor var samlade i en grupp – till fredsarbete, till utlandshjälp, till . . . Behoven är stora. Man kan ju ge själv, man kan till exempel hoppa över en måltid då och då – vilket bara är bra för hälsan – och låta de sparade slantarna gå till något behjärtansvärt ändamål. Men stöd från en grupp är viktigt. Det fick vi också lära oss på konferensen. Och det blir så mycket mer, när man är fler!

Då hände det! En man reste sig och sa:

– Nej, det här är nog inte rätt forum . . . vi kanske kan ta upp det senare!

Plånböckerna åkte tillbaka ned. Och det blev förstås aldrig något "senare".

Om nu denna och liknande händelser beror på att vi ännu har mycket långt från "thoughts to things" eller på att vi är överkänsliga för "påtryckningar" eller på att förslagsställaren brister i "positivt skapande tankekraft" och behöver gå fler *new age*-kurser, därom kan man blott spekulera . . .

Klinisk filosofi med Peter Koestenbaum

Av Åsa Freij

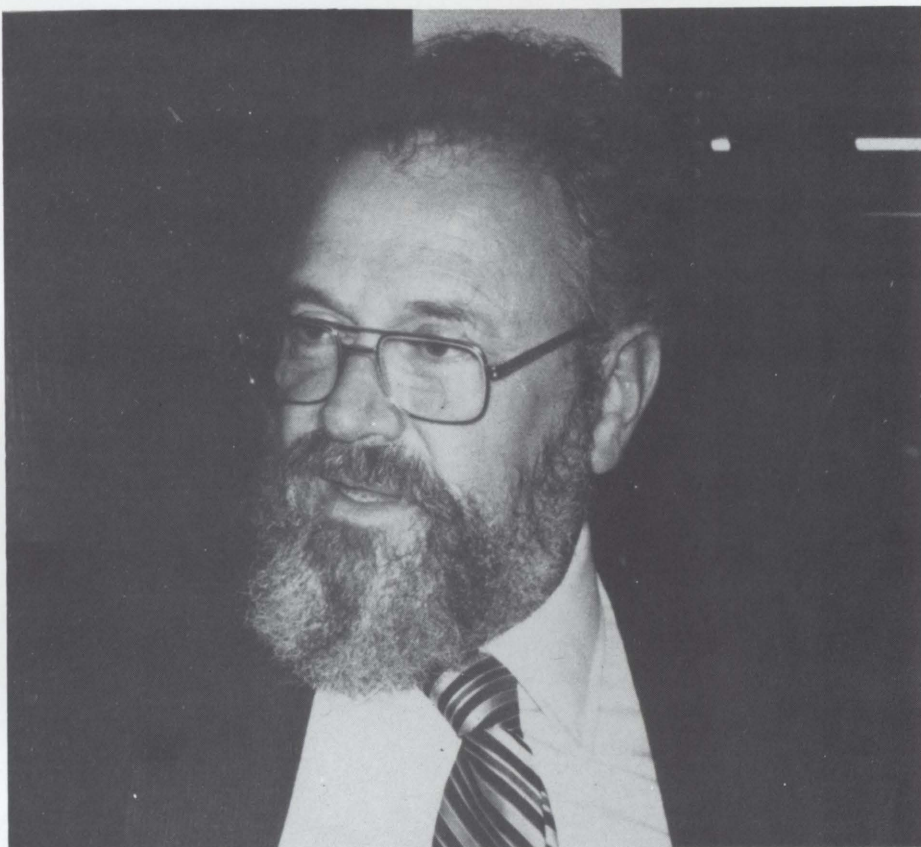

Foto Åsa Freij

NUTIDSMÄNNISKANS PROBLEM: – JAG HAR FÖRLORAT MIN SJÄL!

PETER KOESTENBAUM

"Vi lever i en tid när våra tankar om människan genomgår den mest revolutionära förändring som någonsin ägt rum i vår historia. Det växer fram en ny bild av människan. De dramatiska effekterna har redan börjat visa sig i den nya psykologin, den nya medicinen, inom konst och religion. Stora förändringar sker inom politik, ekonomi och inom affärsvärlden."

Så skrev konsultfirman Pedagogik & Produktion och Sveriges Personaladministrativa förening, som arrangerade konferensen "Levande företag i en ny tid", i sitt pro-

gram.

Att konferensen kunde hållas och att den fick det innehåll den fick, är bevis på att det verkligen sker något nytt inte minst inom affärsvärlden.

"New Age-konferensen", som den allmänt kom att kallas, förmedlade kunskap om människan – men vad är företag annat än återspeglingslinor av människorna själva!

– Och människan är alltid intresserad av människan och av de existentiella frågorna, dvs filosofi.

Det sa Peter Koestenbaum, en av huvudtalarna på konferensen. Och

han konstaterade att han inte fått en enda fråga som rörde affärlivet från en enda av deltagarna. Och ändå kom de nästan uteslutande från stora företag och organisationer.

Klinisk filosofi

Professor Koestenbaum från *San José State University* i Kalifornien har ägnat sitt liv åt att utforska människan och hennes existentiella villkor. Framför allt har han försökt att göra en syntes av sina erfarenheter från psykologi, psykiatri, filosofi, religion och naturvetenskap.

Han kallar sin syntes "klinisk filosofi" – och han menar att alla psykiska problem i grunden är filosofiska problem. Att hans filosofi är klinisk betyder att han arbetar med den på ett praktiskt plan, med människor, förklarar den lättförståeligt och hjälper människor att använda sig av den. Han arbetar dels med gruppterapi i egen regi, dels som rådgivare åt IBM och andra storföretag, vilka insett det samband som råder mellan inre liv och yttre resultat. Han har skrivit flera böcker av vilka *The New Image of the Person* (ung. den nya bilden av människan) är den mest kända. Han framhåller också författarna Rollo May, *Existence*, och Erwin Yalow, *Existential Psychotherapy*.

Självvald meningslöshet

Peter Koestenbaum menar att de metoder som hittills vanligen använts för att hjälpa människor med psykiska problem, inte längre är lämpliga. Problemen hos nutidens människa har inte sin rot i sex och aggressivitet. De bottnar huvudsakligen i en känsla av meningslöshet, att det inte finns något att leva för.

Känslan av meningslöshet, som leder till ohälsa, är självvald. Men genom att vi valt den, kan vi välja bort den. Till sist är det alltså vi själva, och bara vi själva, som kan bestämma hurdana liv vi vill leva. Men först måste vi se att det är så, och sedan måste vi *acceptera* att det är så. Därefter kan vi handla som fria och mogna individer.

– Innerst inne vet vi hur vi bör leva, men vi gör det inte. Varje psykiater har samma dilemma som Goethes dr Faust: *Jag har sålt min själ* (dvs sålt den till materialismen och meningslösheten). Ändå finns det inga verkliga materialister. Materialist är den som inte insett, eller inte vill se, sina verkliga, andliga behov.

– Alla har vi mer eller mindre en

djupt rotad ovilja mot att "växa upp", som Koestenbaum uttrycker det (dvs till ansvarstagande för vårt eget liv).

Du är unik!

Den som lider av känslan av meningslöshet, ger Koestenbaum rådet:

– Upptäck att du är unik! I detta stora universum är det alltid något som bara du kan göra!

Detta gäller framför allt nära ting som att vara en god son. Som mor eller far kan bara du vara en god mor eller far åt just ditt barn. Och bara du kan ta hand om din kropp och vara vänlig mot just den människa som just du möter just nu. Du är skyldig att vara det som bara du kan vara.

– De flesta skuld-känslor är befo-gade och har något viktigt att säga oss.

Vi har vissa etiska behov inom oss som inte kan negligeras. Om vi försöker fly från dem, förkrymper vi våra liv. Etik är det som skiljer människorna från djuren.

Ett sätt att fly är att hålla sig själv sysselsatt hela tiden. Ett annat sätt är att överflytta ansvaret på någon annan. Ett tredje sätt är att skylla på att man har eller har haft det svårt. Och ett fjärde är att vara arg.

Våra viktiga val

Du har två viktiga val att göra. Det ena är mellan bekvämlighet (practicality) och storhet och det andra mellan materialism och andlighet.

– Jag säger inte att det ena är rätt och det andra fel. Men du har ett val att göra, poängterar Koestenbaum.

– Välj nu! När du har valt, betyder det inte att du kommit till ett mål. Men det betyder att du valt riktning och inte kan ändra dig eller gå åt flera håll samtidigt. Det är som att stiga ombord på ett flygplan med en viss destination.

Om du väljer storhet och en andlig inställning, har du tre stora uppgifter: 1. Att förbättra förhållandena för de sämre lottade i världen. 2. Att förbättra din kunskap. 3. Att finna (lära dig) kärlek.

Gud – ditt beslut

Det hela har inte att göra med om Gud finns eller inte, framhåller Koestenbaum. Vi kanske aldrig kan veta om Gud finns, men vi kan välja in Gud i vårt liv, dvs vi kan välja de högre värdena. Det är mer en fråga om att vilja tro än om att tro. Filosofen Nietzsche sa: Gud dog inte, utan vi dödade honom. Och den

Peter Koestenbaum:

– Filosofin måste visa att den faktiskt har svar på hur man skall kunna handskas med frågor som lidande och död – både när det gäller individen och hela samhällen. Medicinsk behandling kan minska lidandet och skjuta upp döden. Filosofin kan ge hjälp så att vi kan handskas på ett bättre sätt med den oundvikliga gräns för våra liv som faktiskt finns, men som vi helst inte vill tänka på.

– Vi måste skaffa oss en förankring. En förankring som är så stark att ingenting kan kasta omkull oss längre. Den förankringen kan vi få om vi verkligen kan uppleva oss själva som en oförstörbar del i universum, att känna oss hemma i oss själva och i kosmos. Filosofin kan hjälpa alla att finna detta hem.

(Från SvD:s Idag-sida 26 aug.)

kände amerikanske väckelsepredikanten Billy Graham säger: Guds existens är en fråga om personligt beslut.

Koestenbaum citerar också Castaneda: Om du vill se världen sådan den är, öppna dig, var känslig och du upptäcker att tillvaron är ett mirakel.

– Detta är en religion även för ateister. Alla kan gå med på den. Att sätta det mirakulösa i tillvaron högt är en religion utanför religioner.

Koestenbaum använder flera gånger ordet Gud, men framhåller att han lika gärna kan utelämna det. Han menar dock att "det finns någonting där", att vi alla har den känslan och att den är riktig. Åtskilliga är de dikter, musikstycken och andra konstverk som söker återge denna visshet. Han nämner Beethovens nionde symfoni, och han citerar några stora diktare som upplever oändligheten genom att skåda ut i rymden och begrunda den.

Detta att skåda ut är ett sätt att få en aning om evigheten och universum som "bärs upp av något". Det är också vetenskapens sätt att se på den värld som vi förstår allt mindre av.

Vi förstår allt mindre

Ja, ju mer vi vet, desto mindre förstår vi, säger Peter Koestenbaum med tanke på den vetenskapliga forskningen, som han menar ut-

märks av en ständigt ökande brist på förklaringar.

– Vi upptäckte att vi inte förstod cellen. Så fann vi atomen, och upptäckte att vi inte förstod atomen... Att så stå inför det oförklarliga ger vetenskapsmannen en direkt mystisk upplevelse.

Koestenbaum säger att den moderna naturvetenskapsmannen kan tala som en mystiker – men fortfarande behålla det vetenskapliga anseendet, eftersom han använder en vetenskaplig terminologi.

Den österländske mystikern ser på oändligheten liksom vetenskapsmannen, men han ser åt andra hållet, inåt. Detta sätt att tänka, eller snarare "betrakta", eller "skåda", är att gå utanför de vardagliga erfarenheterna. Det är att på djupet *uppleva* snarare än förstå verkligheten.

Det inre och det yttre är lika

Peter Koestenbaum uppmanar:

– Gå båda vägarna, både den yttre och den inre. Du kommer att upptäcka att yttre rymd och inre rymd är väldigt lika. Man kan aldrig tänka bort rymden, varken den yttre eller den inre – den tar aldrig slut. I din kropp och ditt medvetande möts de. Detta faktum är hemligheten bakom allt tal i olika religioner om dig själv som universums centrum, om evigheten eller Gud inom oss.

Om du upplever att du är inre rymd, upplever du att du är evig.

Kärlek – växandets väg

Under konferensen höll Peter Koestenbaum också ett heldagsseminarium för de mest intresserade. Där gav han prov på hur han arbetar terapeutiskt med sin kliniska filosofi, och där kunde man uppleva hur det känns för en själv att konfronteras med sin rädsla.

Det är inte i första hand "sjuka" människor som han vänder sig till, utan till människor som nått den grad av sundhet att de vill utvecklas och förstå mer av sig själva och tillvaron. Dessa har också – enligt en undersökning som gjorts – en tendens att utvecklas snabbare. Självkännedomsträning visar alltså en större effekt i utveckling från "normal" till "super" än från "sjuk" till "normal".

Som en grundtanke i sin undervisning framhöll Koestenbaum:

– Det är inte svaren som är de viktiga, utan sökandet, den ödmjukt öppna attityden.

Att det kanske inte finns något svar är ingen ursäkt för att inte söka. Och det finns inget svar såtillvida som tillvaron är en ständig process.

På frågan om personlighetens utveckling finns dock ett svar – eller en väg. Det är kärlek.

Det personliga är känsligt

Vi är rädda för att tala om personliga saker, sa Peter Koestenbaum. Vi kan prata om det mesta, men när det börjar röra sig om våra innersta känslor, kan även de tuffaste börja gråta. Men vi behöver ge uttryck för våra känslor på det sättet, och alltför sällan får vi tillfälle till det. I grupper där likasinnade arbetar med klinisk filosofi, ges dock den möjligheten. Även på det korta seminariet under konferensen hann flera deltagare komma till en punkt där de vågade öppna sig. Tårar och bekännelser kom, och det från deltagare som själva hållit föredrag om mänskliga frågor under konferensen och var vana att leda och hjälpa andra.

Vi behöver varandra

– Vi behöver varandra, sa Koestenbaum. Också det är vi rädda för att erkänna inför oss själva och inför andra. Och han tillade allvarligt:

– Om du är med en människa i kris, lämna henne inte i sticket! Du får inte ens dö. Du kan vänta med att dö om du har en viktig medmänsklig uppgift att fylla.

Men att vi behöver varandra, sa han också, tar inte bort det faktum att vi inom oss, ensamma, måste ställa oss ansikte mot ansikte med de livets villkor som vi fruktar så mycket men till slut aldrig kan undvika.

Och han fortsatte:

– Från det vi är små lär vi oss undvika att se sanningen om oss själva, undvika frågor om livet och om döden. Det lilla barnet är naturligt filosofiskt och ställer ofta frågor som "Var kommer jag ifrån?". Men det får inget filosofiskt svar på sin filosofiska fråga, utan i stället krystade informationer om "blommor och bin". Så småningom slutar det fråga. Rädslan för döden och den anade oerhörda tomheten förträngs.

Kris: En möjlighet

Vi bygger upp ett tanke- och beteendemönster som ska ge oss trygghet. Men behovet av djupare kunskap, som söker tränga igenom vårt

mönster, finns kvar. När vi så är på väg att bryta igenom mönstret, men samtidigt vill hänga kvar i det, kommer ångesten. Vi mår direkt illa. Det blir en kris. Men Koestenbaum påpekar att det kinesiska ordet för kris även har betydelsen möjlighet. Och han säger till människorna att möta ångesten/krisen och ta möjligheten. Det är värt det! Alla försök att undvika ångest leder för övrigt till mer ångest. Att konfrontera ångesten är receptet.

Av vardagsångest finns enligt Peter Koestenbaum två typer, ångesten för att bli angripen och ångesten för att bli ensam och isolerad. Rädslan för att bli angripen är rädslan för att tappa kontrollen, för att någon tar över det som bestämmer ens eget välbefinnande och oberoende. Däri bottnar många människors rädsla för personliga relationer – som leder till en serie manipulationer för att undvika känslor och lära oss leva utan kärlek.

Från sitt hjärta ger han rådet: Undvik inte kärlek! Visst kan du bli sårad – men ta risken! Det är det värt!

Att försöka undvika ångesten/krisen är fällan. Vi gör misstaget tro att avgörandet ligger hos den andra, påpekar Koestenbaum. Vi säger: "Chefen gör mig arg", "Föremålet för min förälskelse gör mig lycklig" – och kan alltså även göra mig olycklig. Men det är vi själva som låter oss ha, eller inte ha, de olika upplevelsorna. Och här kommer Koestenbaum in på en av sina huvudteser, den om vår frihet.

För mycket frihet

Peter Koestenbaum menar att gångna tiders människor hade problem med för litet frihet, för små valmöjligheter. Men i dag har vi för mycket frihet. Vi kan välja yrke, bostadsort och levnadssätt, vi kan välja trohet eller sexuell "frihet", vi kan välja att ha barn eller inte ha barn, och vi kan välja livsåskådning. Världen blir alltmer pluralistisk, och inga roller är längre självklara. Vi frågar oss: Vad är mannens roll? Kvinnans? Prästens? Folkets? All friheten ger oss en ny sorts ångest.

Alla dessa frågor som friheten ställer har inga svar. Dvs det finns inga experter att gå till för att få svar. Enda sättet är att se in i sitt eget hjärta.

Det enda du kan göra är att acceptera din frihet och ta ansvar för den. Att inte erkänna friheten vore att stympa ditt liv.

Den andra typen av ångest, separationsångesten, bottnar i vår en-

"Det handlar verkligen om en Vattumannens konspiration i vilken mängder av samstämda människor världen runt konspirerar tillsammans, dvs andas tillsammans och upptäcker att de ser på livet på detta fundamentalt nya sätt. (– – –) Dessa människor lever livet som en process, ett energiflöde, en föränderlighet. Det statiska, fastlåsta livet lockar inte."

Ur Carl Rogers tal "Den nya människan", hållet i Åbo hösten 1980 vid den förra konferensen "Levande företag i en ny tid".

samhet.

– Vi är ensamma, skilda från Gud, skilda från moderlivet, slår Peter Koestenbaum fast. Den ensamhetens avgrund som vi alla bär inom oss och är så rädda för att se, den kommer vi aldrig ifrån. Enda vägen ut ur svårigheten är även här att konfrontera. Stanna inför ensamheten! Stanna tillräckligt länge! När du väl har genomlevt den, återvänder du till livet med förnyad styrka. Och i den ensamhet som är gemensam för oss alla, kan vi komma varandra nära. Det mesta du kan erbjuda en annan människa är att erbjuda henne att dela din ensamhet.

– Först när du kan leva med dig själv, kan du leva med någon annan, understryker han.

Men samtidigt betonar han att relationer är nödvändiga för personlighetens utveckling – och att förutsättningen för ett lyckligt parförhållande är jämlikhet, en jämlikhet som sätter sig över alla roller.

Han framhåller också förmågan att vara helt närvarande för en annan människa som nyckeln till en riktig relation.

– Om du kan detta, är allting möjligt för dig att hantera. Men om du gömmer dig för den andra människan, då förmörkar och kringskar du ditt liv.

Du avgör själv

Peter Koestenbaum berättar att han ofta får frågor om relationsproblem från unga människor.

– Tror ni att mitt förhållande kommer att hålla? frågar de. Och hans svar blir:

– "Well", vill du att det ska hålla?

Och det är ett svar som, för den som är mogen att ta emot det, i all sin enkelhet innehåller hela hans filosofi om friheten, ansvaret, valet och människans obegränsade möjligheter.

Svenskt Pressfoto.

MARILYN FERGUSON: Vi blir allt fler som andas tillsammans

Av Åsa Freij

Vetenskapsjournalisten och författaren Marilyn Ferguson är en positiv och entusiastisk observatör av det nya i tiden. Hon ger oss "goda nyheter" – hennes budskap är att människans möjligheter är stora. Hon har en vision av en mänsklighet och en värld i förvandling – och förvandlingen har redan börjat.

Om sig själv säger hon, sedan hon fördjudat sig i de nya idéerna: "Jag blir aldrig densamma igen!" Hon har karakteriserats som "en virvelvind av nya tankar, informationer och aktiviteter – ett helt 'network' i sig själv: ena dagen i Los Angeles, följande två dagar i Denver, veckoslutet i Houston...".

1976 sa hon att "någonting anmärkningsvärt är på väg. Det rör

sig med förvånande hastighet." Hon talade om "rörelsen som inte har något namn". Men 1980 menade hon att det kanske var dags att sätta ett namn på denna rörelse. "Jag kallar den nu *the aquarian conspiracy* (konspirationen i vattumannens tidsålder), *aquarian* eftersom jorden nu astrologiskt sett går från fiskarnas tecken in i vattumannens, och *conspiracy* eftersom det latinska ordet *conspirare* betyder 'att andas tillsammans'." Men konspiration betyder framför allt sammanväring, eller – i detta fall – samarbete, dvs arbete tillsammans för att sprida de nya idéerna och förvandla världen genom en ny medvetenhet.

Marilyn Ferguson berättar om

Kalifornien som ett laboratorium för den nya tidens transformeringar. Konspirationen har från början fått sin näring från Kalifornien. Människor från Boston-Cambridge-området, New York, Washington, Denver, Minneapolis, London och hundratals mindre städer besöker Kalifornien gång på gång för att få stöd och inspiration.

För övrigt betyder *new age*-publikationer av olika slag, föreningar, självpublicerade böcker, teatrar, små radiostationer en hel del för att förmedla nya dimensioner av vår verklighet – andra dimensioner än dem som beskrivs av den kommersiella TVn, de dagliga tidningarna och radion.

Västerlandet befinner sig vid en vändpunkt, anser Marilyn Ferguson. Och många är medvetna om detta. De nya idéerna är revolutionerande, och revolutionen, som konspiratorerna talar om, är inte något i framtiden, utan något som sker i vårt dynamiska nu. Det nya, som kommer, är *en ny kultur*, ett nytt samhälle med ett nytt slags människor. Kriserna i vår tid innebär inte ett nedbrytande utan i stället ett genombrott till det nya samhället. Sökandet efter nya vägar är utbrett över hela världen.

Din röst kan vara avgörande

– Det var en gång ett lilleputt-folk som hotades att krossas av en analkande elefant. Förskräckelsen var stor. Folket visste att elefanten inte skulle se dem. Då samlade de sig till rådslag och sa: Kanske om vi alla skriker riktigt högt på samma gång, så hör han oss! Och så gjorde de det. Men hur de än skrek, så märkte de att elefanten inte hörde. Då var det någon som kom på att en liten pojke saknades. Han hade gömt sig i en garderob. Man hämtade honom, och så skrek alla igen, nu med ytterligare en röst. Och se! Nu hörde elefanten! Den sista rösten gjorde att styrkan på ljudet översteg den gräns där elefanten kunde uppfatta det. Det räddade livet på alla!

Detta är en av de historier som Marilyn Ferguson gärna berättar för att få människor att lättare förstå vad hon menar.

– Världens utveckling gäller dig! Och du kan påverka den! Alla människor är viktiga, och kanske just du är den som, i likhet med den lilla pojken i sagan, är utslagsgivande! Hur kan du låta bli att engagera dig?

Marilyn Ferguson är en av de mest verksamma och framträdande

personerna i världen just nu, när det gäller att väcka människor till insikt om den tid vi lever i, om dess faror, men också, och framför allt, om dess möjligheter. Marilyn är en mycket positiv "profet". Hon tror att vi kommer att styra utvecklingen till det bättre. Vi kan göra det, om tillräckligt många av oss låter sig styras av kärlek. I sin bok *The Aquarian Conspiracy*, som utkom 1980 i USA och snart kommer på svenska, redogör hon för vad som är på gång. Med "konspiration" menar hon något positivt. Ursprungligen betyder ordet, som nämnt, "att andas tillsammans". Och det är vad som händer nu, enligt vad Marilyn och många med henne menar, att vi börjar andas tillsammans. . . dvs.: Runt om i världen, oberoende av varandra, vaknar allt fler människor till insikt om sitt ansvar för sig själva och för världen. De återfinns i de flesta alternativrörelser, de arbetar för freden, för miljön, för jämlikhet, de sätter sanning före prestige och inre utveckling före karriär och materiell vinst, de strävar efter ett direkt andligt liv, "inte andrahandsupplevelser via färdiga religioner" som Marilyn uttrycker det. De vill inte tro, de vill veta. Dessa människor vänder sig till den moderna naturvetenskapen för att få hjälp med sin verklighetsuppfattning, en vetenskap som inte hittar någon minsta materiell beståndsdel, utan alltmer kommer fram till en syn på verkligheten som liknar de gamla andliga mystikernas, att allt är ett och något icke-materiellt. Mycket i *new age* handlar om nya vetenskapliga rön. Ett exempel på detta är att Marilyn Ferguson för att få stöd för sin tanke om betydelsen av den sista och avgörande rösten – illustrerad av sagan ovan – hänvisar till nobelpristagaren Ilya Prigogines upptäckt att utvecklingen kan ta ett plötsligt språng, när en viss grad av förändring uppnått. Det är alltså viktigt att det blir många "nya människor", ty när de nya är tillräckligt många, kan stora och avgörande förändringar i samhällena plötsligt komma att ske.

Prigogine säger också att "oordning i ett slutet system, när den nått en viss gräns, omvandlas till en ny ordning på en högre nivå". Många tror att det är vad som håller på att ske med världen idag och att det ska komma något gott ut av alla de kriser som människan skapat.

Även förekomsten av ett högre medvetande, som vi alla har del i och som vi kan använda oss av mer och mer vartefter vi utvecklas, börjar erkännas inom vetenskapen. Intuitionen hör dit. Den är ett slags

kanal mellan det högre medvetandet och vårt dagsmedvetande. Och vi kan träna upp den genom att *lyssna inåt efter ledning*. Marilyn talar med avsikt inte om Guds röst eller samvetet, eftersom de orden är religiöst belastade och därför skulle skrämma bort många.

– Men visst handlar det om fenomen som liknar dem som religiösa människor talar om, erkänner hon på en direkt fråga.

Marilyn nämner undersökningar som gjorts bland konstnärer. Det har visat sig att de bästa är de som kan betecknas som intuitiva och som upplever sig vara "kanaler för något". De sämre konstnärerna planerar själva i detalj vad de ska göra – ibland även med berömmelse som främsta mål.

Marilyn menar också att det intuitiva sättet att lära kommer att bli framtidens sätt, då mängden av information blir allt större och allt mer ogripbar för de mänskliga sinnena.

– Men sökandet efter intuitionen har sina särskilda faror. Det är lätt att felaktigt uppfatta egna impulser, personliga idéer och "egoskapade" drömmar som intuition, betonar Marilyn.

Oanade möjligheter

Fenomen som telepati, klärvoajans och liknande kommer inte att betraktas som övernaturliga i framtiden, tror Marilyn och stöder sig även här på vetenskaplig forskning. De paranormala egenskaperna kommer att utvecklas alltmer. Människan har oanade inneboende möjligheter. När vi nu säger att paranormala fenomen strider mot naturens lagar, borde vi i stället säga att de strider mot vad vi hittills vet om naturens lagar.

Allt detta nya, som håller på att ske inom *new age*, anses av många vara lika revolutionerande som på sin tid upptäckten att jorden var rund. Vi lever i en tid av paradigmskiftet, dvs grundläggande förändringar i vår verklighetsuppfattning. Paradigm betyder mönster. Termen har lanserats i vetenskapligt språkbruk av Thomas Kuhn, som också framhållit det motstånd som alltid reses mot det som är nytt. Vi vill leva kvar i det invanda, i vår trygghet, även om den är en illusion. Många nytänkare har fått känna på uttrycken för denna rädsla hos omgivningen.

– Men det finns ingen sådan trygghet, inget beständigt, säger Marilyn Ferguson. Paradigmskiftena tar aldrig slut. Livet är en ständig process, ett föränderligt skeende. Den enda tryggheten är att lära sig leva med föränderligheten –

samt, även, tryggheten i känslan att vara på rätt väg.

Marilyn är engagerad i utgivning av två tidskrifter. Den ena heter *The leading edge* (leading = ledande; edge = egg, kant) och den andra *Brain/ Mind bulletin* (brain = hjärna; mind = ung. medvetande). Båda tidskrifterna behandlar vetenskaplig forskning och människans alltmer vidgade medvetande.

I sin bok *The Aquarian Conspiracy*, som översatts till 13 språk, tar Marilyn Ferguson också upp pedagogiska frågor. Hon menar att vårt sätt att lära och lära ut bara är en upprepning av gamla fakta och inte passar för en dynamisk tid. Vi måste bli *visa*, inte bara pressas fulla med information.

– Ge en man en fisk, och han föder sig en dag – lär en man att fiska, och han föder sig hela livet, citerar hon.

– När vi förstår hur mycket av vår erfarenhet som är orsakad av automatiska svar och antaganden, då kan vi se hur det verkligen är i stället för hur vi förväntat oss att det skulle vara.

Hon tar också upp medicinska frågor. Även om det alternativa tänkandet hunnit långt inom det medicinska området, finns där mycket att göra. Läkarorsakade sjukdomar – som beror på fel mediciner, biverkningar m m – är ett stort problem idag. Men allt fler människor tar sin hälsa i egna händer, och alltmer ökar övertygelsen att själslig och kroppslig hälsa hänger samman. Man börjar förstå att man ska gå till roten av sjukdomarna i stället för att behandla symptomen, och man börjar förstå att använda naturlig läkekonst.

De "nya", medvetna och ansvarsfulla människorna är de som kan räknas in under paraplynymnet *new age*, vare sig de vet om det eller inte. De är inte färdiga och inte bättre människor än andra, men de har slutat att blunda, gett sig in i processen och söker svar. De trevar sig fram.

– Alla de olika nya terapiformerna och metoderna för tankekontroll och självutveckling kan vara steg på vägen, med positivt värde. Snedsteg i form av andligt högmod, övertro på en teknik eller en lära, får ses som naturliga, övergående misstag.

En del rörelser för självutveckling har verkligen åstadkommit konkreta resultat, framhåller Marilyn. Inom est, Erhard seminars training, som är mycket populär i USA och fått många att uppleva en ny mening med sitt liv, har man startat ett projekt för att få slut på världssvälten till 1997. 750 000 människor i

ett stort antal länder är engagerade i projektet. – När man ändrar sig i sitt inre, så syns resultatet utåt!

Marilyn tror att sådant filantropiskt engagemang förvandlar deltagarna själva, och ger dem en mening med sitt liv, lika mycket som det hjälper de fattiga ländernas folk. – Tron på att man själv kan göra något är för övrigt genomgående bland "den nya tidens" människor.

De nya, medvetna människorna skulle kunna jämföras med de *outsiders* som i alla tider funnits, de som insett saker före massan och som varit kreativa. Nu hoppas Marilyn att tiden är inne för dessa *outsiders* att bli så många att de kan stödja varandra och samverka. Plannet jorden behöver dem.

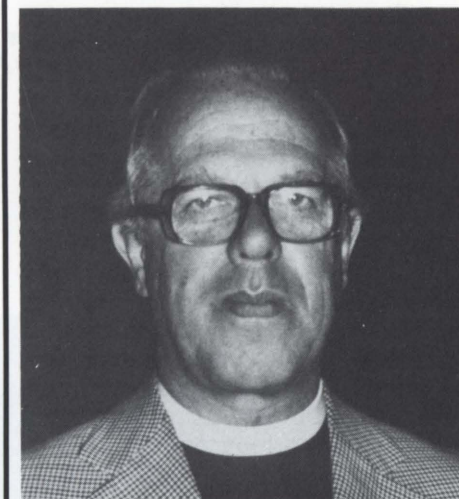
De nya människorna i "*the aquarian conspiracy*" utgör ingen vanlig rörelse, säger Marilyn. Deras budskap går från själ till själ snarare än från mun till mun. Den rörelse man ändå möjligen kan tala om, skiljer sig från andra rörelser och ideologier på många sätt. Man vill t ex inte ha makt utan snarare ge människor makt genom att låta dem finna de inneboende resurser som de alla har.

– Vi måste upptäcka våra dolda resurser, säger Marilyn. Vi måste tänka på ett nytt och kreativt sätt, lämna de gamla mönstren. Både inom politiken och i vårt eget liv sitter vi fast i gamla mönster. När vi märker att de inte håller, har vi ändå svårt att ändra oss. I stället försöker vi de gamla vägarna på nytt, med än större intensitet. Upprustningen som inte löser utan skapar problem, följs av ännu större upprustning – i stället för att politikererna prövar en helt ny attityd, nya framgångsvägar i en orädd, konstruktiv, mer kärleksfull anda. I vår personliga jakt efter lycka genom materiella ting ökar vi också ansträngningarna att på det gamla sättet bli lyckliga med ännu mer yttre stimulans. Men de "nya" människorna söker inåt.

Hur den "gamla" människan fungerar i sitt destruktiva mönster illustrerar Marilyn också med en liten historia:

– Några människor sitter runt omkring en eld en kall natt. De har alla ett par vedträn. Elden börjar falna. Men den rike vill inte lägga sina trän på elden för att han inte vill gynna den fattige. Den fattige vill inte lägga sina trän, eftersom det skulle gynna den rike. Den vite vill inte gynna den färgade, och den färgade vill inte gynna den vite. Så fryser de alla ihjäl, inte på grund av den yttre kylan, utan på grund av den inre kylan.

Den öppne och tolerante pastor primarius

Pastor primarius Ludvig Jönsson sa i sitt tal på konferensen "Levande företag" att det i vår tid har växt upp ett mångskiftande intresse för meditation och mystik, för andlig utveckling och religiös livstolkning och att vi skönjer tydliga tecken på en religionens renässans. Men det är inte en renässans som innebär ett uppsving för de gamla, etablerade formerna för religion i kyrkor och samfund, utan det är ett alltmer intensivt frågande efter mening och mål. Många börjar söka i gränstrakterna för sitt eget medvetande för att hitta något att tro på. Det är inte en ny trohet mot fädernas kyrka, utan snarare en trohet mot de egna djupaste frågorna och den egna innersta sanningen.

Det "övernaturliga" är inte längre något skamligt, sa Ludvig Jönsson också, och han konstaterade att det börjar bli tillåtet att ägna sig åt mystik utan att omedelbart bli betraktad som galen. . . Att lyssna ute vid livets gränstrakter anses inte längre vara helt olegitimt och att med olika metoder vidga sitt medvetande till den värld som vi kallar det övernaturliga är inte från början utdömt som barocka tankar.

Ludvig Jönsson menar att det som vi "med räknekonstens hjälp", dvs med modern vetenskap, har beskrivit som verkligheten är något alltför snävt. Vår lilla sektor av verkligheten står kanske inställd i sammanhang av oanade mått.

– Plötsligt framstår den religiösa livstolkningen inte längre som något skumt, utan som försök att tolka en verklighet som vi inte har något annat språk för.

– Vad som håller på att ske är att människor börjar gå på upptäckts-

färd i sitt eget inre landskap och att de inte kan undvara den dimension som kallas tro.

I samband med industrialismen och den tekniska och ekonomiska utvecklingen i väst har kristendomen lanserats som den överlägsna religionen. 1800-talet blev missionsväckelsens stora århundrade, då västerländsk kristendom och världsåskådning exporterades till andra kontinenter. Tron på kristendomens överlägsenhet över andra trosformer gav legitimation åt koloniseringen av andra världsdelar.

– Men, sa Ludvig Jönsson, vi ser i dag krafter och rörelser bryta in från öster och ha effekter som vårregn på torr jord. Jag tänker på allt det som har följt med meditationsväckelsen. Det rör sig ju inte bara om träningsformer för trötta och stressade västerlänningar för att de ska komma i bättre form, utan med meditationen har följt bitar av ett trosinnehåll och en ny öppning till aktuell livsåskådning.

– En annan väckelserörelse är miljörelsen. Också den har förmedlat till oss en grundsyn på naturen och tillvaron som är något mycket mer än regler för miljövard. Själva ordet ekologi är en utmaning till kristendomens och judendomens stora grundtes från Bibelns första blad om människans uppgift att "råda över skapelsen".

Ludvig Jönsson nämnde också reinkarnationstron och betecknade den som en kraftig utmaning mot den västerländska kristendomens starka betonande av individens identitet och uppståndelsen.

Men Jönsson menade inte att de nya strömningarna självklart tillför oss i väst sanningar som utan vidare slår ut våra gamla sanningar.

– Nej, sa han, men vi har levt med våra livsåskådningsfrågor på ett sådant sätt att de har blivit ointressanta för oss. Vi har kunnat hänskjuta dem till teologerna och filosoferna, medan de flesta varit sysselsatta med att klara av den ekonomiska tillväxten. Frågorna om förhållandet mellan kropp och själ har man inte sysslat med i västerlandet, och inte heller med den verklighet som ligger utanför det vi kan se och bevisa. Paranormala fenomen har man fått hålla för sig själv för att inte bli utskräddad eller misstänkt. Så kommer nu plötsligt rörelser med utvecklade läror och mängder av erfarenheter kring de frågor som ingen människa egentligen kommer undan.

Nu behövs en intensiv dialog mellan öst och väst, menade Ludvig Jönsson, och då måste vi i väst gå in i en kanske mycket smärtsam omprövning av det som vi betraktat

som så självklart. I en sådan dialog kan det hända att det kristna evangeliet upptäcks i helt nya dimensioner.

– Lösningen på de spänningar som i dag finns mellan religionerna kan knappast vara att en av dem gör anspråk på exklusiv överlägsenhet, inte heller att man försöker finna ett gemensamt religiöst minimum, utan lösningen måste finnas i ödmjukhet, där man är beredd att rensa i sin egen nedärvda religiösa bråte och där man är villig att lyssna till varandra.

Pastor primarius talade också om "helhetssyn". Vi har börjat upptäcka, sa han, hur allt är sammanvävt i vartannat, också med osynliga band som vi länge inte haft en aning om. Han menade också att när vi talar om helhet, snuddar vi vid själva gudsbegreppet. Med helhet menar vi kanske detsamma som på genuint religiöst språk kallas Gud.

Helhet är en abstraktion, sa Ludvig Jönsson, men konkretionerna av helheten möter vi i myterna, i konsten och i musiken.

– Det är ingen tillfällighet att samtidigt som behovet av helhet har blivit akut har också myterna fått en renässans, Vetenskapens

analyserande metod och språk kommer aldrig att kunna tolka helheten för oss. Men myten kan det. Att lyssna till myterna kan vara ett sätt att få kontakt med de sammanhang i tillvaron som spolierats.

Ludvig Jönssons slutord var följande:

– Allt vad jag här har talat om såsom möjligheter till en tro under nya förtecken har i dagens värld en fiende framför andra – fundamentalismen. Parallellt med rörelserna mot en ny tro går en vålnad fram i religionernas värld: den fanatiska bokstavstron. Det är begripligt om människor i dag med avsky vänder sig bort från allt tal om en religionens förnyelse inför det som sker i Iran i religionens namn. Tecken på samma sorts obevekliga bokstavstro och hänsynslöshet i konsekvenserna kan man iaktta på många andra håll i världen, inte minst i Västerlandet.

– Det är inte fundamentalismens underkastelse och fanatiska trohet mot det engång givna som ska kunna ge oss en ny livstolkning. En levande tro har aldrig sin främsta förpliktelse i det förgångna, utan i det som kommer.

ÅF

Mer om Älvsjö-konferensen i kommande nummer.

Teosofi, en tidlös livsfilosofi

Tidskriften

TEOSOFISKT FORUM

4 nr/år 30:–, lösnr. 8:–

Adress: Åvångsgatan 13, 253 71 Helsingborg
Beställes enklast genom bankgiro 300-2383 eller
postgiro 250765-5.

Häftena innehåller många verkligt intressanta artiklar bl. a.

- Pythagoras, bärare av den Urgamla Visdomen
- Kristus-legenden
- Herrens bön: "Fader Vår"
- Den egyptiska legenden om Osiris
- Mozarts nyckel till Livets Källa
- Medvetande och Intuition
- Quetzalcoatl, Ormens Son
- Stonehenge, ett forntidstempel
- Apollonius av Tyana
- Ungdomen söker en vidare horisont
- Jungfrufödelsen
- Balzac

Teosofiska Samfundet Pasadena

Sveavägen 45, 111 34 Stockholm

MARK SATIN OCH NYA TIDSÅLDERNS POLITIK

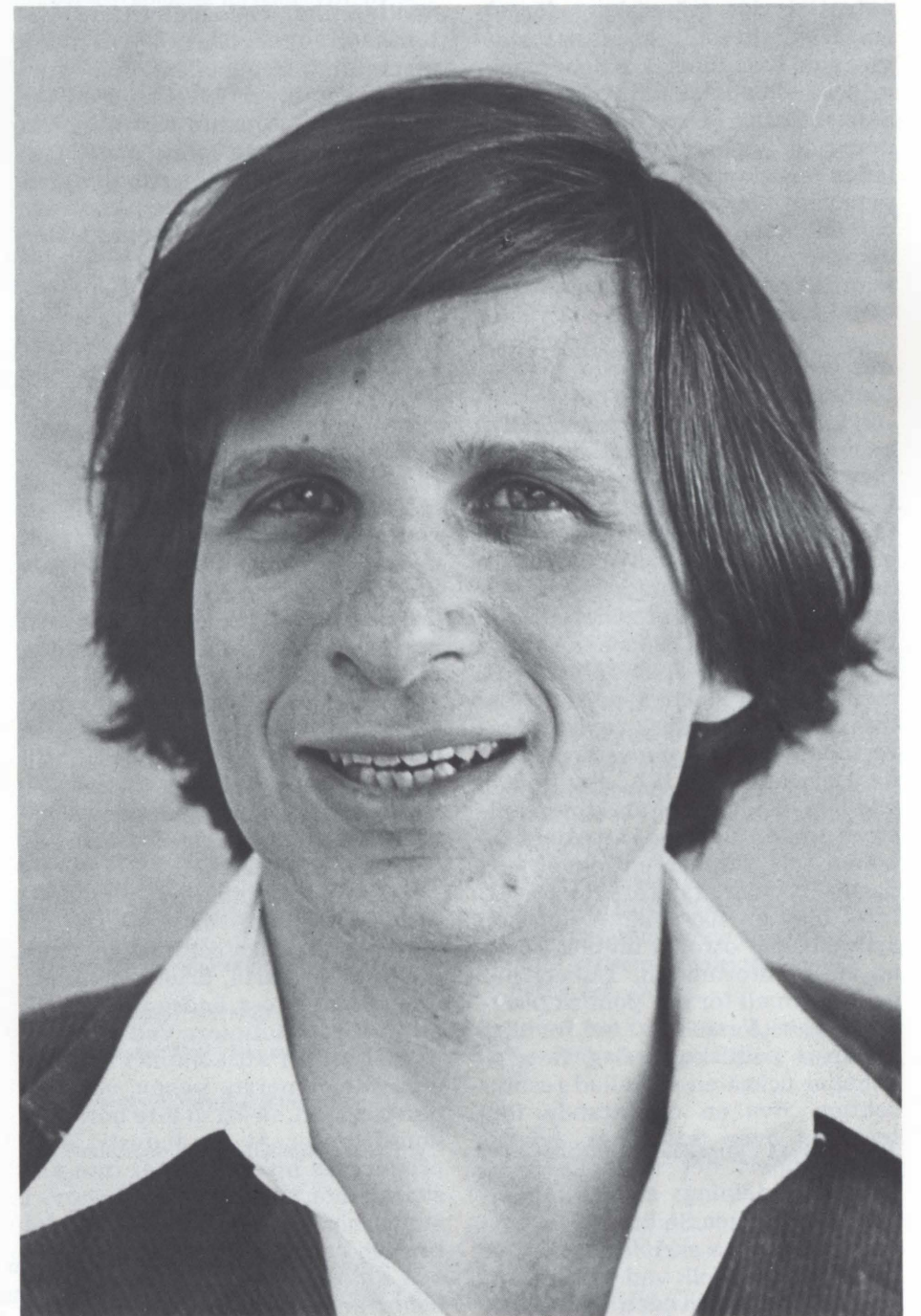
Foto Per Sellmann

Mark Satins bok *New Age Politics* är en översikt på omkring 400 sidor av vad *New Age*, dvs Nya Tidsåldern, enligt Mark Satin kan vara. Där berättas om olika alternativrörelser och -idéer som författaren vill räkna in under begreppet *New Age* och som han menar tillsammans kan förändra de västerländska samhällena till det bättre – något som är mycket angeläget.

Wahlström & Widstrand har gett ut en svensk översättning av *New Age Politics* – utförd av Teddy Arnberg – med titeln "Politik för en ny tid. New Age-rörelsens grunder, idéer och handlingsprogram". I samband med utgivningen på svenska språket var Mark Satin i Stockholm och höll bland annat en presskonferens. Han visade sig vara en synnerligen pratsam ung person, inledde presskonferensen med något av ett tal och pratade sedan ivrigt och mångordigt om sina idéer som svar på de frågor han fick.

Egentligen tycker Mark Satin inte om att fara runt och hålla tal om frivillig enkelhet, eftersom sådant farande strider litet mot just det enkla liv han pläderar för. Så de flesta inbjudningar att hålla föredrag, som han får, säger han nej till; det finns runt om i världen många andra talesmän för dessa nya idéer, så det är inte nödvändigt, menar Mark, att just han ställer upp och håller tal. Men det var något mycket speciellt med inbjudan från det svenska förlaget, eftersom översättningen av *New Age Politics* till svenska är den första översättning av boken, som gjorts.

När Mark började skriva sin bok 1975, hade han aldrig hört begreppet *New Age*. I stället tänkte han först på termen Ny Värld som ett lämpligt uttryck för en del av vad han ville säga. Han var en desillusionerad marxist, hade varit funktionär och aktivist inom en arbete-reunion i flera år, men till sist insett att den enkla livsstil som han trodde på och som var hans egen och

Mark Satin är en av Nya Tidsålderns förgrundsfigurer. I sin bok "New Age Politics" har han gjort "New Age"-rörelsernas idéer och mål bekanta för en bredare allmänhet.

hans vänners, var något helt annat än vad han krävde för arbetareunionens medlemmar. För arbetarnas räkning begärde han löneökning från 8 till 10 dollar i timmen, medan samtidigt han själv och alla han kände levde ett fullödigt liv på en femtedel av den summan. Mot-sättningen mellan det liv han själv ville leva och det han kämpade för som arbetareunionens funktionär, ledde till att han lämnade unionen och drog sig tillbaka för att grundligt tänka igenom de politiska problemen.

Mark blev intresserad av andlig litteratur och litteratur om *human potential*, dvs människans förmågor. Han började också läsa författare som Ivan Illich, E F Schumacher och – bland skandinaver – Johan Galtung. Och han fann att dessa för honom nya författares idéer om ekologi, miljö, feminism, personlig växt, enkelt levnadssätt och andlighet passade ihop likt bitarna i ett pussel. En helhetsbild kom till synes, en ideologi som bland annat innefattade en ny ekonomi, teoretiskt lika övertygande som marxismen tidigare hade synts för honom, men kanske bättre svarande mot människornas verkliga behov. När Mark upptäckte detta, blev han mycket entusiastisk och ville genast sätta igång och arbeta för dessa nya mål. Han ville skriva en bok om vad dessa nya tankar innebar och vad de kunde betyda för samhället. Men för att skriva boken behövde han tid. Han hade ingen förmögenhet att falla tillbaka på, men vänner i Kanada, där han vistades som amerikansk vapenvägrare, innan han fick amnesti och kunde återvända till USA, gav honom vad han behövde för att kunna existera under det han arbetade på boken tolv timmar om dagen sex dagar i veckan i fyra års tid. Resultatet blev en 400-sidig – som han själv säger – otroligt tät bok, packad med information. Boken har också en mall för en ”politisk plattform” för *New Age*: två hundra konkreta politiska förslag. Den innehåller också en så kallad resurssektion, dvs en omfattande förteckning över tidskrifter, böcker och grupper; det finns även en svensk avdelning, som sammanställts av Monica Seilitz.

Mark har inte skrivit sin bok för att tala om för folk vad som är sanning, vad de för sin egen skull måste tro på, utan för att ge upplysningar om rörelser och idéer vilka kan vara av värde för samhället och för enskilda, men inte är så kända som de förtjänar att vara. Mark menar att han inte har fullständig lösning på några problem, men hans bok in-

nehåller en rad förslag och beskrivningar av problemlösningar som kan visa sig användbara. Han understryker att boken är hans eget sätt att tala om de nya idéerna. Andra har andra sätt.

En hörnsten i *New Age*-ideologin, menar Mark, är en kritik av medvetande, attityder och värderingar hos människorna i det nuvarande västerländska samhället. Han talar om ”det sexsidiga fängelset”, dvs vissa kulturella grunddrag som skapar problem och hindrar samhällets goda utveckling. De sex fängelsesidorna är patriarkaliska attityder (dvs ett mansdominerat maktsystem), egocentricitet, vetenskaplig enögdhet, byråkratisk mentalitet, nationalism och storsadsmentalitet. ”De patriarkaliska attityderna uppmuntrar män att flyta ovanpå och kvinnor att inta försvarsställning. Vetenskaplig enögdhet uppmuntrar oss att se våra jag som universums mittpunkt. Den byråkratiska mentaliteten uppmuntrar oss inte bara att ’gå på’ utan också att trampa på andra under vägen. Nationalismen uppmuntrar oss att gå på som *nation* och trampa på andra *nationer*. Och vår storsadsmentalitet uppmuntrar oss att avsky andra människor och vara rädda för dem och att avskilja oss från dem så mycket vi kan.” Ego-centriciteten avskär oss från varandra, den avhåller oss från att uppfylla vår skyldighet att älska och respektera vår omgivning. Den gör oss också fruktansvärt rädda för döden. Dessa sex skadliga attityder bör, anser Mark, ersättas med mer liv och bättre värderingar, så att samhället bättre passar till människornas verkliga behov. – Den fruktan som bestämmer mycket av vårt handlande bör ersättas med tillit och kärlek.

Det är viktigt med *en ny medvetenhet*, förklarar Mark Satin. Vi behöver alla, rika och fattiga, unga och gamla, svarta, bruna, gula och vita, förändra oss, ändra vårt liv, på ett nytt sätt definiera vad vi vill få ut av livet för att komma i kontakt med våra innersta behov, vårt innersta väsen, så att vi inte bara blir konsumenter åt en industri som producerar mycket vilket inte alls svarar mot våra verkliga behov. I stället bör vi eftersträva att ha det bra och vara lyckliga med varandra och att tjäna livet. Våra djupaste behov är inte att äga saker, utan de är emotionella, psykiska och andliga behov.

Mark Satin talar också om ”monolitiska institutioner”, varmed han menar institutioner som är monopolartade. Den ortodoxa medicinen är en sådan institution, och den

hindrar kunniga icke ortodoxa läkare, naturläkare, i deras yrkesutövning, samtidigt som den själv förorsakar många sjukdomar, bland annat genom att det skrivs ut för många och fel läkemedel. Skolväsendet är en annan monolitisk institution, och den hindrar alternativ pedagogik. Inom transportväsendet finns också monopol, nämligen privatbilens monopol, ty envar som i det amerikanska samhället vill ha en chans att nå en betydelsefull position, bli en aktad samhällsmedborgare, måste äga en bil för att kunna komma fram så effektivt och snabbt som möjligt. Använder man cykel eller allmänna kommunikationsmedel, blir man allvarligt handikappad. Den stora omfattningen av privatbilismen är ett hinder för en förbättring av de allmänna kommunikationerna, vilket är ett verkligt behov. Som en följd av privatbilismens expansion dödades 60 000 nordamerikaner på vägarna under ett enda år och över fyra miljoner skadades.

Mark Satins *New Age Politics* räknas redan som en *New Age*-klassiker. Men någon ytterligare bok planerar han inte att skriva. Det har under de senaste åren utgetts så många böcker om den nya tidsålderns rörelser och idéer att det inte finns anledning, tycker Mark, att lägga ännu en bok till dem som redan finns. I stället vill han på ett mer kortfattat och tillgängligt sätt göra Nya Tidsålderns idéer bekanta för fler människor. Han vill föra ut dem bland folket, sätta in dem i ett mer vardagligt sammanhang, visa att de är relevanta för envars dagliga liv. Därför har han varit med om att starta en politisk organisation, *New World Alliance*, och han ger ut en tidskrift, *Renewal* (förnyelse) som är organ för organisationen.

Under mer än ett år reste Mark runt i USA för att finna människor som ville och kunde manifestera de nya idéerna. Han ville knyta samman de rätta människorna, något som ingen tidigare hade gjort. Det är många som har startat *New Age*-rörelser och -institutioner, men de har sällan tänkt på vad de alla *tillsammans* skulle kunna göra. 500 kontakter fick Mark Satin under sina resor i USA; de blev ett nätverk av *New Age*-människor.

Tidskriften *Renewal* är ett organ för *New World Alliance*, men den ägs och redigeras av Mark själv. Han tar den finansiella risken, men han hoppas att tidskriften skall visa sig vara en god investering för honom personligen, eftersom han inte har några andra inkomster. Som

Forts. på sidan 36

Viktiga nyheter och ständigt aktuella böcker för sökare!

Hälsa, psykoterapi, yoga, meditation

Eva Johansson Makrobiotisk matlagning. Den första boken i sitt slag på svenska om den internationellt allt mer spridda makrobiotiken, baserad på mångtusenårig österländsk kunskap. 150 recept. Illustr. *Hft.* 48:–

Paavo Airola Hälsohemligheter. Naturmedicin. *Hft.* 40:–

Jan C. Bouman Din själ, din kropp, din existens. Psykoterapi på egen hand. *Inb.* 90:–

D. C. Jarvis Folkmedicin. Naturmedicin. *Hft.* 40:–

Bert Yoga Jonson Vardags-Yoga och Meditation. Illustr. *Inb.* 69:–

Maria Scherer Sätt dig ner och vänta på din själ. Kända personer om hur de löser sina själskriser. Illustr. *Inb.* 75:–

Kan natur och livsmiljö räddas?

Bengt Hubendick Den vilsekomna stenåldersmänniskan. Om människan i den ekologiska verkligheten. Vår civilisation lever mot naturens lagar och den ekologiska balansen rubbas allvarligt. Finns det en möjlig väg in i framtiden? *Inb.* 73:–

Bengt Hubendick En liten bok om människan på jorden. Om den ekologiska balansen och civilisationens kris, av en av våra främsta författare i biologiska ämnen. Illustr. *Inb.* 55:–

Bengt Hubendick Godnattbitar. Ut- och inblickar rörande naturen och oss själva – att sova på! Illustr. *Inb.* 65:–

Bengt Hubendick Stryk naturen medhårs! Om den ekologiska krisen. Illustr. *Inb.* 75:–

Bengt Hubendick Åter till verkligheten. Vad kan göras åt vår civilisations rovdrift på naturen? Illustr. *Inb.* 75:–

Parapsykologi, de stora frågorna

Martin Johnson Parapsykologi. Försök till forskning i upplevande och kunskapens gränsmarker. Förf. är prof. i parapsykologi i Utrecht. Illustr. *Inb.* 75:–

Obrad Donic Vid gränsen till det okända. Modern parapsykologi. Förf. är internationellt orienterad parapsykologisk forskare. *Hft.* 69:–

Nils-Olof Jacobson Liv efter döden? Om parapsykologien, mystiken och döden. Förf. är psykiater och med. dr. *Inb.* 90:–

Sven Magnusson Det övernaturliga och vår världsbild. Förf. är red. för ”Sökaren”. *Inb.* 75:–

Per Ragnar En sökares dagbok. Hur finna en hållbar livsåskådning? *Inb.* 69:–

Dan Andersson

Jan Arvid Hellström Den allra högsta sången. Dan Anderssons tro och religiösa diktning. *Hft.* 55:–

E. R. Gummerus Trollkarlen vid Pajso. I Dan Anderssons värld. Illustr. *Hft.* 50:–

Erik Hellerström Dan Anderssons härstamning. *Hft.* 48:–

Gunde Johansson Omkring tiggarn från Luossa. Tonsättningar av Dan Andersson-dikter med fullständiga texter, i gitarr-arrangemang. *Hft.* 48:–

Dan Andersson Chi-mo-ka-ma. *Inb.* 50:–

Dan Andersson Det kallas vidskepelse *Inb.* 50:–

Dan Andersson Kolarhistorier. *Inb.* 50:–

Dan Andersson Kolvaktarens visor. *Inb.* 50:–

Dan Andersson Nattvandrare. *Inb.* 40:–

Dan Andersson Den röda rosen. *Inb.* 40:–

Dan Andersson Sorgmarschen. *Inb.* 50:–

Dan Andersson Svarta Ballader. *Inb.* 50:–

Annonsens priser är rekommenderade cirkapriser. Om bokhandeln inte har de böcker som presenteras i denna annons, kan de beställas från förlaget portofritt. Vid best. av ett flertal titlar sänder vi om så önskas en titel per månad.

Zindermans förlag
Box 310, 401 25 Göteborg 1
Tel. 031-13 78 32

UFO – besök från andra civilisationer?

Boris Jungkvist Besökare från kosmos. De flygande tefatens gåta. Illustr. *Hft.* 75:–

Boris Jungkvist UFO – en fantastisk verklighet. Illustr. *Hft.* 75:–

Sven Magnusson ”Flygande tefat” – vad säger vetenskapen? Illustr. *Inb.* 75:–

K Gösta Rehn De flygande tefaten. Dokument och teori. *Hft.* 65:–

K Gösta Rehn Tefaten är här! Illustr. *Hft.* 65:–

K Gösta Rehn UFO! Nya fakta om de flygande tefaten. Illustr. *Hft.* 65:–

K Gösta Rehn UFO-utmaningen. *Inb.* 65:–

Staffan Stigsjö Tefatsfolket ser oss. *Hft.* 67:–

Staffan Stigsjö Tefatsfolket har landat. *Hft.* 69:–

Skönlitteratur

Karin Boye Det stora undret. Boyes okända dikter från 18-årsåldern fram till debuten, sammanställda av vår främsta Boye-forskare Barbro Gustafsson. Rikt illustr. med teckningar och akvareller av Karin Boye. *Inb.* 120:–

Lennart Dahl Vem är blind. Diktsamling med det mångdimensionella temat ”att vara blind” av en välkänd poet som själv är synskadad. *Inb.* 73:–

Annakarin Svedberg Indira Gandhi – en bok om kärlek. Förf. skildrar starkt engagerande sin nära vänskap med ”världens mäktigaste kvinna”. Illustr. *Inb.* 81:–

Carl von Linné Om sättet att tillhoppa gå. Sexuallföreläsningar. Illustr. *Inb.* 50:–

Beställ gärna vår fullständiga katalog, sänds gratis.

EN NY VETENSKAP OM LIVET

Förklarar "morfogenetiska fält" universums former?

I ett specialnummer av den amerikanska tidskriften *Brain/Mind Bulletin* (3 augusti 1981) informeras om en uppseendeväckande ny hypotes som lagts fram av en respekterad brittisk vetenskapsman, växtfysiologen Rupert Sheldrake. Denna hypotes kan, om den bekräftas – så står det i tidskriften – kullkasta många av våra grundläggande begrepp om naturen och medvetandet. Den nya hypotesen, *the hypothesis of formativ causation* (en hypotes om orsaken till formbildningen i universum) anses kunna få lika betydelsefulla konsekvenser för vår syn på livet som Darwins utvecklingslära.

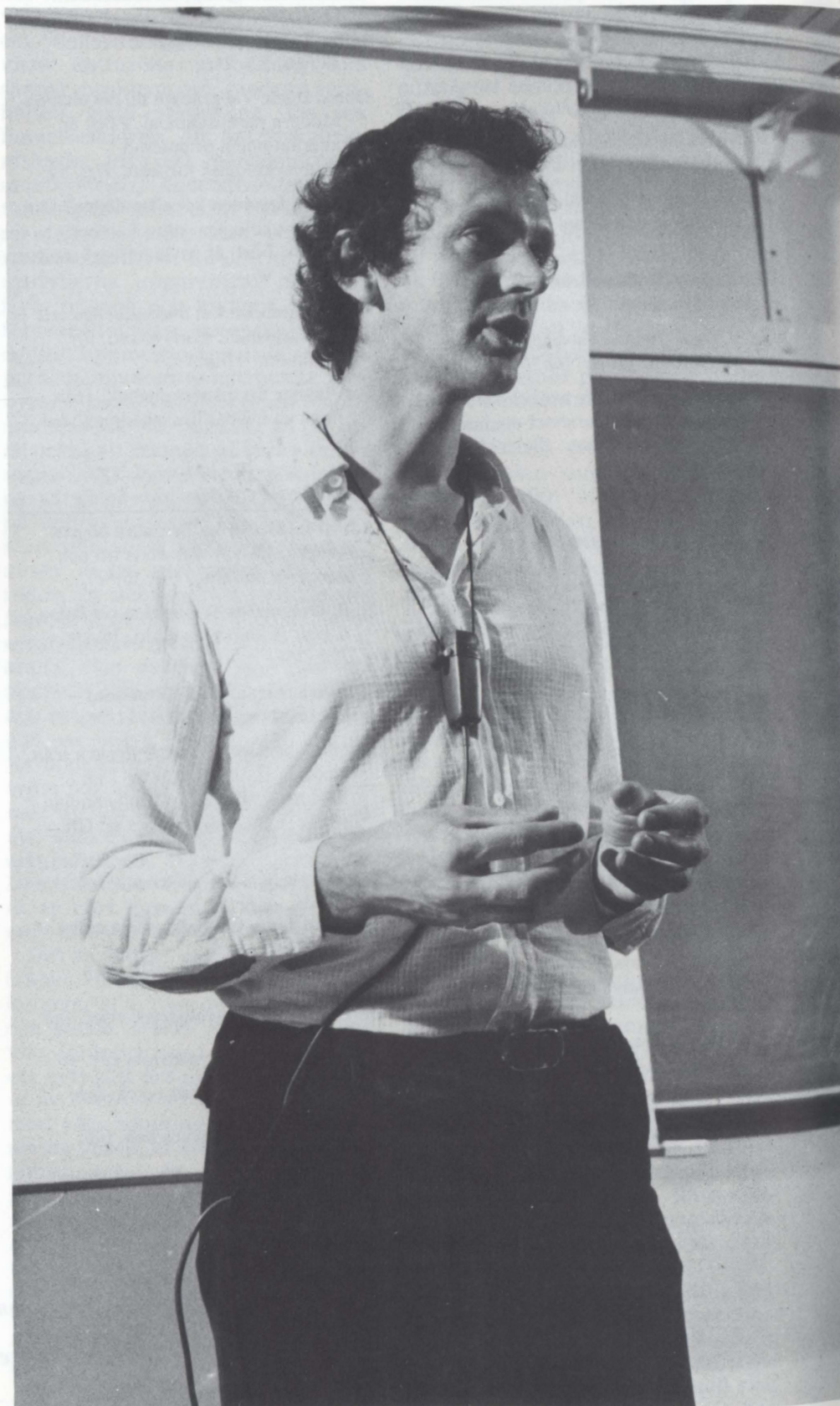
Sheldrakes hypotes offentliggjordes i England i juni och har tagits upp i tidskriften *New Scientist*. Hypotesen postulerar att universum fungerar inte så mycket på grund av oföränderliga naturlagar som på grund av "vanor", mönster, som skapas och bekräftas i naturen genom ständiga upprepningar. Sheldrakes tanke är att det finns osynliga organiserande fält efter vilka formerna i naturen byggs upp och regleras. Dessa fält har ingen energi, men de tjänar som kausativa ritningar för former och funktionssätt i naturen.

Enligt Sheldrakes hypotes är det så att när en individ av en art har lärt sig något nytt, så förändras det organiserande kausativa fältet för den individen – och dessutom förändras, genom "morfisk resonans", även det kausativa fältet för hela arten, låt vara mycket litet. Om det nya beteendet upprepas tillräckligt ofta, och av flera individer, då påverkas genom resonans mellan individernas "morfogenetiska fält" hela artens beteende.

Den osynliga matrisen kallar Sheldrake alltså morfogenetiskt fält, från *morfe*, form, och *genesis*, bli till. Man kan för enkelhets skull använda förkortningen M-fält för detta formskapande fält.

När en atom, en molekyl, en cell, en organism eller någon annan "morfisk enhet" för första gången blir till, bildas – enligt Sheldrakes hypotes – ett M-fält som reglerar alla följande enheter av samma slag, vilka blir likadana.

Den morfiska resonansen mellan de olika enheternas M-fält sker rätt

Rupert Sheldrake under ett Stockholmsbesök talar om sin uppmärksammade hypotes.

över både tid och rum – det är alltså en "avståndsverkan" i såväl tiden som rummet. (Detta kan innebära att ett M-fält existerar i en dimension bortom tiden och rummet.)

Många M-fält har blivit så väl etablerade under tider som gått att de är praktiskt taget oföränderliga. Den allra första väteatomen till exempel med dess förening av en proton och två elektroner orsakade genom morfisk resonans att nya atomer av samma slag bildades. Varje ny väteatom får sitt eget M-fält genom morfisk resonans med tidigare existerande fält, och därmed ökas alltmör kraften i just den bindningen.

Tillkomsten av nya M-fält, som skiljer sig från de tidigare, återspeglas i evolutionen (utvecklingen).

Detta nya sätt att tänka, säger Sheldrake, leder till ett ännu icke kartlagt land, men det kan ge en ny vetenskaplig förståelse av former och funktioner i naturen i allmänhet och hos levande organismer i synnerhet.

Fenomen förklaras

Hypotesen om organiserande och reglerande M-fält skulle kunna förklara vissa förbryllande fenomen som forskare har observerat, till exempel detta: Fastän det är svårt att åstadkomma en ny organisk förening första gången man försöker, så är därpå följande kristalliseringar mycket lättare att få till stånd, inte bara av samma forskare på samma plats, utan även av andra forskare i andra delar av världen – vilket är ett märkligt fenomen.

När förändring inträffar i en enhet, så överförs effekterna via dess M-fält till alla i nuet och i framtiden existerande motsvarande M-fält. Detta har betydelsefulla konsekvenser för bl.a. inlärningsteorin, eftersom också nervsystemet styrs av M-fält.

Om exempelvis ett antal råttor lär sig något nytt som råttor aldrig gjort tidigare, då skall sedan alla råttor i hela världen kunna lära sig detta nya lättare, trots att det inte finns någon som helst känd fysisk förbindelse eller kommunikation mellan världens råttor. Och när tillräckligt många råttor lärt sig det nya, blir förändringen i M-fälten så stark att alla existerande råttor med lätthet lär sig detta.

Det finns belegg för att sådan inlärnings-resonans förekommer. Under experiment vid Harvard, med början år 1920, fann psykologen William McDougall en signifikant ökning i den snabbhet varmed följande generationer av råttor lär-

de sig att ta sig ut ur en vattenlabyrint. Till och med när han endast födde upp de råttor i varje generation som var mest långsamma att lära, så kvarstod effekten. När sedan två andra forskargrupper upprepade experimentet, lärde sig deras första generation råttor att ta sig ut ur vattenlabyrinten nästan lika snabbt som McDougalls sista generation. Några råttor klarade uppgiften omedelbart, utan något misstag. Fenomenet kunde aldrig förklaras. Sheldrake säger att hans förklaring, morfisk resonans, skulle kunna testas genom transoceaniska experiment med råttor i New York och London.

Den hundra apan

Något som kan vara exempel på morfisk resonans är också följande.

Lyall Watson beskriver i *Lifetide: The Biology of Consciousness* (1980) vad han kallar fenomenet med den hundra apan. Watson, som är biolog, berättar vad som hände i en grupp apor på en ö i närheten av Japan. Aporna fick ett nytt slags mat som de var helt obekanta med, nämligen nyupptagna potatisar med sand och jord på. Aporna var tveksamma om de skulle äta de smutsiga potatisarna. Men en 18 månader gammal apona, ett slags apgeni, löste problemet genom att ta de smutsiga potatisarna till ett vattendrag och skölja dem. Detta var något av en kulturell revolution i apsamhället.

Den intelligenta apan lärde sin mor och sina jämnåriga kamrater hur de skulle göra, och de unga aporna lärde sina mödrar. Till sist tvättade alla de unga aporna sina potatisar, men de enda vuxna apor som gjorde detta var de som direkt hade lärts att göra det av sina barn. Men så, helt plötsligt, blev det nya beteendet allmänt. Nästan alla aporna tvättade sina potatisar.

Om man för resonemangets skull antar, skriver Watson, att antalet potatistvättare var 99 och tiden var 11.00 på morgonen en torsdag, när ännu en potatistvättare tillkom, då överstegs med den hundra apan liksom en tröskel, passerades en avgörande punkt, ty därefter började nästan alla i apkolonin att tvätta sina potatisar. Men inte nog med detta, det nya beteendet uppträdde samtidigt även hos apor på andra platser, vilka inte hade någon som helst kontakt med aporna på den aktuella ön.

Det kan alltså, menar Watson, finnas andra mekanismer i evolutionen än det naturliga urvalet (som låter de bäst utrustade leva vidare).

Watson tror att den hundra apan fenomenet kan förklara hur många idéer och bruk sprider sig i vår kultur. Det kan vara så att när tillräckligt många av oss håller en sak för sann, så blir den sann för alla . . .

Ett radikalt nytt tänkande

Idén att det existerar osynliga formbildande fält har funnits inom embryologin och biologin i femtio år som en tänkbar möjlighet att förklara hur organismer ärver och upprätthåller sin specifika struktur och hur helheten och funktionen bevaras, när någon kroppsdel skadats, genom att celler regenereras. Dessa fenomen har man eljest inte haft någon förklaring till. Men hypotesen om osynliga organiserande fält har ansetts omöjlig att testa.

Sheldrake säger att hans hypotes innebär en så radikal brytning med det ortodoxa sättet att se på världen att det är osannolikt att den kommer att accepteras, om den inte stöds av helt övertygande bevis. Men om det visar sig att det ligger något i den, då blir dess betydelse revolutionerande.

Tidskriften *New Scientist* menar att om Sheldrake har rätt, då har den västerländska vetenskapen på ett sorgligt sätt missförstått världen och varelserna i den. *New Scientist* anser att man bör ta Sheldrake på allvar, bland annat för att han är en utomordentlig vetenskapsman, en forskare av det fantasirika slag som i gångna tider upptäckte nya kontinenter. Det är god vetenskap i hans idéer, anser *New Scientist*, eftersom idéerna kan testas. Accepterar man det som Sheldrake säger, så innebär det vad Thomas Kuhn har kallat ett paradigmskifte, dvs man sätter åt sidan hittills gällande idéer om hur världen är inrättad och godtar tankar av helt annorlunda slag. En sådan förändring i den grundläggande uppfattningen av verkligheten är något obehagligt, menar tidskriften, men å andra sidan är den moderna mekanistiska vetenskapens åsikt att vi faktiskt har klarlagt alla de viktigaste naturkrafterna, en förvånande förmåhet. Inför sådant som är oförklarat – och anmärkningsvärt många biologiska fenomen är oförklarade – så, fortsätter *New Scientist*, menar mekanisterna att om vi skaffar oss litet mer kunskap och utför litet mer forskning utefter samma linjer som hittills, så kommer svaren på alla våra frågor. Den tanke som ligger i detta resonemang, att framtiden

Forts på sidan 24

ETT VÄXTHUS FÖR MÄNNISKOR för livsinspiration och skapande

Reportage Åsa Freij

Wäxthuset Galleri Medmera i Stockholm har blommat ut. Men energin är ju oförstörbar, och det som dör ger näring åt någonting nytt. Så håller tydligen också på att ske med wäxthuset. I stället för "moderrörelsen" inne i Stockholms city, som samlade alla former av träning för mänsklig utveckling under ett tak, växer nu, av "frön" därifrån, nya wäxthus upp.

Bäst etablerat hittills är Söderfjälls gård på Vaddö utanför Norrtälje. Det är ett center för "livsinspiration och skapande", som drivs av Lena Wadenmark-Tuulse och hennes man Toomas Tuulse.

– Vi arbetar alla tillsammans, poängterar Lena. Inte en enda är ledare, utan alla är ledare för andra. Och just det – att samarbeta och hjälpa varandra till utveckling – är en av de bärande idéerna i den livsträning som ligger Lena varmt om hjärtat. Hon är utbildad psykolog, men har alltid tyckt att det behövs mer än vad den vanliga psykoterapi-

pin ger. Inspirerad av Lena skriver jag med avsikt inte att hon är kritisk mot psykologutbildningen och psykoterapi, utan bara att man kan göra mer. För en annan bärande idé hos Lena och de andra wäxthushusvännerna är att alltid vara positiv.

– Se inte på de bitar du inte tycker om – hos en människa, en lära eller vad det än gäller – och fixera dig vid dem. Ta till dig det positiva! Det finns alltid något! Arbeta vidare med det och bygg på med dina egna idéer i stället för att kassera alltsammans bara för att det inte är fullkomligt i dina ögon.

Något som Lena vill vill göra utöver den vanliga psykoterapi är att skapa en kommunikation som inte bara går från auktoriteten-psykologen/terapeuten och "ned" till klienten, utan som flyter fram och åter mellan de båda människorna, eller rättare sagt mellan många människor.

I Lenas vision finns också idén om

ett annat sätt att leva, ett kärleksfullt sätt, spritt bland alla människor.

– Men för att kunna ge kärlek måste man ha upplevt kärlek och våga tro på den, säger Lena. Det är många människor som inte har känt sig älskade för sin egen skull, inte varit nära någon. Främst är det kontakten med föräldrarna som varit otillräcklig. Kanske har också negativa upplevelser i barndomen, eller redan vid födelsen eller ännu tidigare, skapat en otillfredsställehet och otrygghet som man sedan under livet söker kompensera på olika sätt, eller dölja för sig själv med olika försvar och självbedrägerier. Man har fått föreställningen att man inte duger som man är, och man försöker "köpa" sig uppmärksamhet eller kärlek, dvs man anpassar sitt beteende med detta syfte och förtränger då sitt riktiga jag.

På Wäxthuset får människor vara precis som de är. De får känna att andra bryr sig om dem. De får leva i en atmosfär av glädje och vänlighet. Men de får också lära sig självdisciplin: det är ett annat komplement till den traditionella vården, som Lena tror helt på, att varje människa måste arbeta själv med sina problem.

– Man kommer ingen vart så länge man uteslutande litar till experten för att låta sig passivt behandlas i tron att han eller hon ska göra jobbet.

– Vi måste hjälpa oss själva – och varandra! Det gör vi genom att vara tillsammans, arbeta tillsammans, leva tillsammans och möta våra problem i relationer till andra – inte springa ifrån dem! Att vara i grupp är det bästa sättet att utvecklas – enligt många vishetslärare det enda, säger Lena. Hon tillägger dock att det visst finns perioder då vi också behöver vara ensamma med oss själva.

På Wäxthuset Söderfjälls gård hjälps alla åt, man lagar mat, arbe-

tar med husrenovering och trädgård, även om en stor del av tiden på vissa kurser ägnas åt att ha det skönt; det är ett led i arbetet med att låta människor uppleva att det går att ha det skönt, att man får ha det skönt, vara snäll mot sig själv, älska sig själv, uppleva naturens skönhet och livets goda sidor – för att sedan kunna ge ut av det positiva man fyllt sig med och har överskott av.

Man äter gott och nyttigt på Wäxthuset, vegetariskt förstås, även om det också ibland serveras fisk för att steget inte ska bli för stort för dem som är vana vid så kallad husmanskost. Man gör båtutflykter, promenerar i naturen, solar, badar (gärna naken), sjunger, dansar tillsammans, talar med varandra, uppmuntrar varandra, kramar varandra...

Sånger om kärlek, vänskap med hela universum osv hör till programmet, liksom att ofta ta i ring och hålla varandra i händerna. Att kramas blir snart spontant, och som nyutsläppta kalvar på grön bete kramar man snart varandra hjärtligt, länge och ofta, bara för att det är så skönt att äntligen få lov, och för att det är så skönt att tycka om. För många är detta en ny och fantastisk upplevelse. Många har knappast vågat ta på en annan människa förut – annat än i den etablerade könsrelationen.

Onödigt, barnsligt och larvigt tycker kanske någon besökare om sångerna, kramarna och övningarna i att intala sig, ibland skriva ned, positiva tankar. "Det är klart att det är bra att tycka om, och att vara positiv, men behöver man göra så mycket show med det?" Men de som varit på Wäxthuset en tid, intygar att det gör skillnad.

– Det blir skillnad mellan att bara ägna sin negativitet en tanke och mena att man nog borde ändra sig, och att göra något mer, såsom att sätta sig ned och skriva på ett papper hur man tänker och känner, se hur destruktivt och dumt det är och att sedan aktivt intala sig, öva sig, att tänka den positiva motsatsen.

På den kurs som pågick på Söderfjälls gård vid vårt besök, var deltagarna delvis indelade i grupper, som man kallade familjer. Där fick man tillfälle att lära känna varandra litet närmare, dela med sig av sina problem och ge hjälp till andra.

– Man tror att man själv är värst och har det värst, sa någon. De andra är stabila och problemfria. Men så börjar man prata och det visar sig att den person man tyckte var så vanlig, snäll och glad, brottas inom sig med hatiska känslor, och den som verkade så stabil berättar om

sin rädsla. Många har gått igenom mycket, mist barn eller partner, varit oönskade av föräldrarna, varit missbrukare, gjort självmordsförsök. Och så upptäcker man att man har många upplevelser, främst på det inre planet, gemensamma. Och man kan få råd av någon som vet vad det handlar om, och om man själv är stark på en viss punkt, kan man själv ge. Det som var en svaghet hos mig själv, blir en erfarenhet som är till nytta för någon annan.

– Hit kommer främst två kategorier, säger Lena, de som har problem och de som har problemen bakom sig och vill göra nytta med sitt liv, vara till tjänst, bygga upp en ny tid, en ny medvetenhet och en ny värld. Alla dessa har det gemensamt att de vill göra något. Även de som tycker att de står mitt uppe i problem som de inte klarar av, är en

WÄXTHUSET

upptaget i duschen inomhus, så låter man sig inte hindras av blygsel från att använda den andra duschen i hörnet av gräsmattan framför huset, där folk alltid kommer och går.

Lena har också "bjudit på sig själv" i en inspirerande film om lycklig och avspänd barnafödelse, där man får följa lilla Josef, nu två år och tryggt tultande bland alla kursdeltagarna, från det han var en präktig bula på mammas mage till

... ATT ÄLSKA SIG SJÄLV, VARANDRA OCH HELA UNIVERSUM.
(FOTO SM.)

bit på väg när de kommer hit. De nöjda, dvs liknöjda, kommer inte.

– Många har jag sett som börjat ett helt nytt liv under sin tid här, berättar Lena vidare. Inte så att allting löst sig för dem, men så att de verkligen slagit in på en ny väg.

Lena framhåller också sin syn på betydelsen av öppna relationer på alla plan – alltså inte kärlek som är förbehållen endast familjen, inte andlighet som är begränsad till gudstjänsttid, inte en roll på arbetet och en annan inför vännerna på fritiden osv. Och att inte bara tala om att släppa hämningar och blygsel, utan också göra det. På Söderfjäll är det inte bara barnen – vilka är med överallt och inte har särskild passning – som får visa sig nakna där de leker, Toomas går ogenerat oklädd mellan bastun och huset. Det är inget överdrivet nudistande, bara det naturligaste just då. Är det

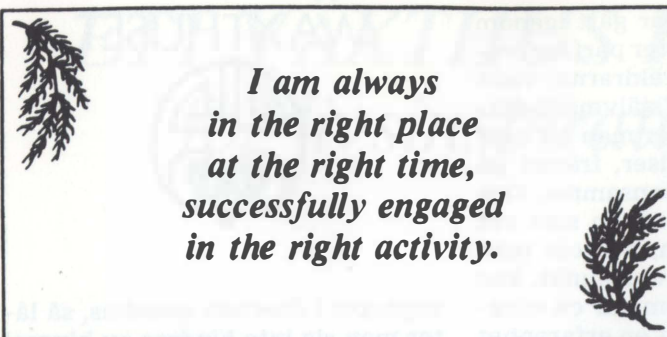
dess han låg våt vid bröstet hemma i stugan och med pappa och många vänner närvarande.

– Många av våra problem i livet har sitt upphov vid födseln. Men det går att både föda och födas lyckligt.

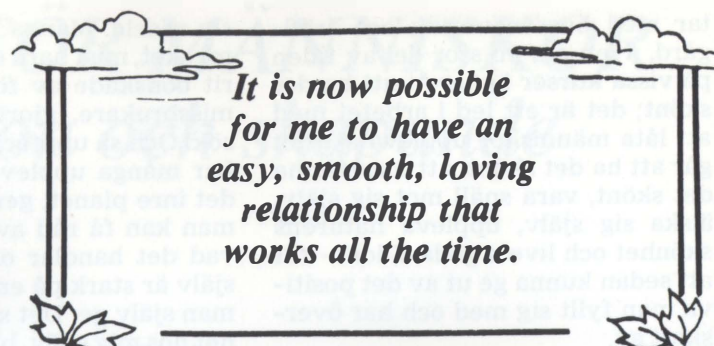
– Rebirthingterapi är kanske den bästa metod jag träffat på för att förebygga födelsetrauman och för att lösa upp dem som redan finns, säger Lena och upplyser att denna "återfödelse"-process genom speciell andning har hjälpt henne själv väldigt mycket.

(Om rebirthing se Sökaren 7/8 i år, en artikel av Inga-Lill Thorsén. Dessutom har Per Sellmann berättat om en genomgången rebirthingssession i nr 1, 1980, och Åsa Freij i nr 4 i år.)

Rebirthing är en viktig del av kurserna på Wäxthuset, Vaddö, där också amerikanen Gary Thomas bor och arbetar med denna te-

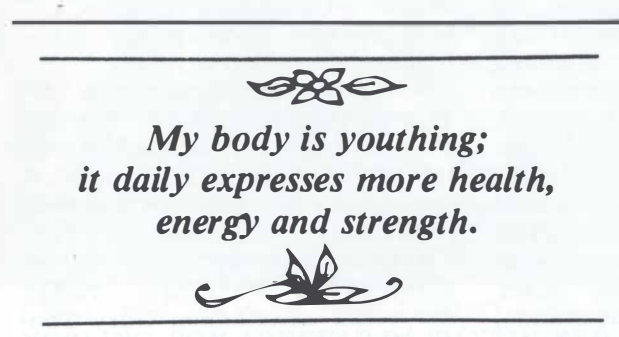
*I am always
in the right place
at the right time,
successfully engaged
in the right activity.*

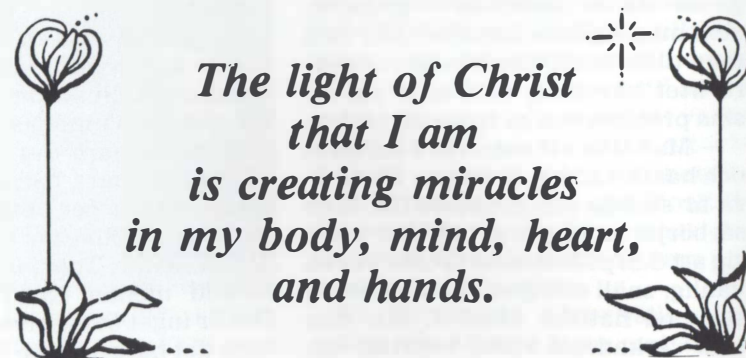
*It is now possible
for me to have an
easy, smooth, loving
relationship that
works all the time.*

DESMOND O'RAFFERTY, WÄXTHUSET, ÅSA FREIJ, REPORTER, ANITA NORLING, WÄXTHUSET, FREYA SIDANIUS, GÄST, GARY THOMAS, KURSLEDARE, LENA WADENMARK-TUULSE MED SONEN JOSEF, TOOMAS TUULSE SAMT INGER HUBENDICK, GÄST FRÅN NORGE. (FOTO SM)

*My body is youthing;
it daily expresses more health,
energy and strength.*

*The light of Christ
that I am
is creating miracles
in my body, mind, heart,
and hands.*

rapiform. Han är liksom Lena utbildad av rebirthingterapiens "fader" Leonard Orr i Kalifornien.

Lena har själv upplevt den brist på kontakt med människor som så många av oss lider av, den osäkerhet och den rädsla att inte vara älskad som infekterar samhällena.

– Jag är långtifrån färdig ännu, säger Lena, men strålar ändå som nästan alltid med hela ansiktet. Men jag är mycket annorlunda nu mot vad jag har varit. Jag har kraft över för andra människor och jag älskar det jag gör. Och det är förutsättningen för att kunna arbeta med människor.

Avslutningsdagen hade man för kursdeltagarna förlagt en sammankomst till Singö lilla enkla kyrka. Prästen inledde med att berätta om kyrkan – under det att flera småbarn sprang omkring bland bänkar och i altarringen och lekte glatt och högljutt. I övrigt bestod programmet av sång, musik, diktuppläsning och "sharing", dvs att dela med sig till andra av vad man tänker och känner. En man grät av glädje och rörelse när han delgav de andra sin upplevelse av att ha kommit ytterligare en liten bit på väg mot sitt mål att kunna känna kärlek till alla. Toomas Tuulse, som är kompositör vid sidan av sitt yrke som arkitekt, spelade på orgeln medan Lena sjöng med "keruben" Josef ridande på axlarna.

Gården Söderfjäll har varit säte för Wäxthuset, för inre mänsklig växt, i fyra år. Innan dess höll Lena tillsammans med några vänner "växtkurser" i åtta år på en arrendegård utanför Enköping. Men så ville ägaren ha sin gård själv och då flyttade man till Väddö – denna gång till ett eget ställe för att vara säkra på att få stanna kvar och på flera sätt "växa". Här var också Toomas med från början – en kraft som behövs då gården är gammal och behöver både tekniskt kunnande och starka armar för att komma i skick. Man jobbar nu med bit för bit. Kursdeltagare och de mer eller mindre fasta medlemmarna i storfamiljen hjälper till. Ett meditationsrum är helt klart. Bastu och ett rebirthingkar för återfödelseterapi i varmt vatten har installerats i ett mindre uthus. Trädgårdsland anläggs, jordgubbar och bärbuskar får växa här och där i skrevor och gläntor.

Enkla sovplatser finns utspridda i bod och lillstuga – men de flesta ryms i det stora huset, dock flera i samma rum. Allt är i övrigt enkelt. "Bekvämlighetsinrättningen" är torrdass på gården.

– Vi försöker medvetet göra det här litet till ett äventyrsland, så att

Tankar kring Wäxthusets kurs "Livsinspiration och skapande"

Vi var många plantor av samma art, som sökte oss till Wäxthuset på Väddö för att prova de växtbetingelser som stället erbjöd. Vi hade vuxit i olika jordmån och under olika livsbetingelser, hittat våra olika, privata drivbänkar, men hade tydligen ett gemensamt, en nyfikenhet på Wäxthusets möjligheter. För en planta, som dagligen får sin livsinspiration genom transcendental meditation, gav Wäxthuset erfarenhet av andra inspirationskällor, utbyte av tankar, idéer, kärlek.

Nu är det ju så att inte bara kulturväxter, utan även ogräs, frodas i växthus, och vi hade alla tillfälle att skärskåda vårt inre ogräs genom de spänningar som kunde kanaliseras ut bara genom att vi plötsligt skulle fungera med nya människor, i nygammal, i vissa avseenden primitiv miljö, helt enkelt i ett nytt mönster utan stöd av gammal rekvisita och gamla roller. Vi kunde se våra käpphästar, våra svaga sidor, vårt ogräs, om vi ville. Och första förutsättningen för att kunna rensa ogräs är att man ser det, och det kan, om än jobbigt, verkligen vara livsinspiration liksom

- att via kontaktövningar bilda en "familj", som snabbt kom att betyda stöd, utbyte av funderingar, kritik och kärlek
- att se barnens säkerhet och frimodighet växa som en spegel av föräldrarnas
- att upptäcka att vi fungerar utmärkt utan mat en dag eller två
- att vi kan må bra av att gå upp tidigt, röra på oss och bada kallt, andas frisk luft
- att få prova den möjlighet till spänningssupplösning och nya insikter som rebirthing ger
- att genom bildtolkning se vad vi egentligen målat, hur mycket en enda teckning säger om tecknaren
- att på en fiskebåt få uppleva havet, vinden, solen och delad fiskelycka
- att få byggnads- och odlingstips av en verklig expert, som odlat biodynamiskt långt innan ordet för det fanns
- att uppleva hur skönt det är att byta fotmassage och fotzonbehandling med varandra
- att dela arbetsglädjen i de enkla arbetsuppgifterna genom att försöka leva här och nu
- att sjunga tillsammans, känna att rösten bär bara man sjunger ut
- att den gamla sanningen "mat ska lagas med kärlek" står sig
- att dansa på loge och äta i det gröna
- att upptäcka att världen med växthus och allt inte går under, om vi blottar våra svagheter, vår rädsla att inte duga, inte vara accepterade, älskade

och slutligen att uppleva tankens kraft, se egna och andras bejaker gro, växa och ge skörd redan efter en vecka.

I detta utbud kunde vi alla ta in bitar efter våra förutsättningar för vi har alltid ett val, ett ansvar för våra sinnesstämningar och våra liv, vi är ju våra egna trädgårdsmästare med alla möjligheter att styra vårt växande. Då ingen ännu är fullvuxen, behövs växthus medan vi utvecklas mot att varje möte mellan människor är ett kärlekens, glädjens och de livsbejakande tankarnas växthus.

Eva Lodeståhl

gästerna får uppleva sig själva ur barnets perspektiv, säger Lena, när hon visar oss sovplatserna på lillstugans loft. Vem har inte som barn haft en egen koja eller något primitivt eget hörn – eller önskat ha det! Vi låter folk gå runt när de kommer, och se vilka sovplatsalternativ som finns, och välja vad de känner för.

Ändå är det inte billigt att vara på Söderfjäll! Säkert är kostnaderna betydande för att hålla hus och mat och flera människor som arbetar med gästerna, och pengarna som kommer in är välbehövliga. Men, undrar vi, är det inte svårt att veta att många som skulle behöva komma till växthuset helt enkelt inte har råd – och att de som nu kom-

mer kanske inte alla gånger är de som bäst behöver vistelsen, men sådana som kan betala?

Kurskostnad för en dryg vecka är 800 kronor. Därtill kommer 480 kronor för mat och logi. Vuxna familjemedlemmar betalar 700 kronor för kursen, barn 400 samt endast halva matkostnaden om de är 5-12 år. Småbarn medföljer gratis.

- I de fall då någon verkligen behöver hjälp och inte har möjlighet att betala, försöker vi lösa finansieringen på något annat sätt, säger Lena. Vi har ju inte bara kurser här, utan också många som kommer enskilt för akut terapi, för att bo med oss en tid, för arbetsträning. Den som inte kan betala i förskott kanske kan betala senare då han eller hon kommit på fötterna igen. Man kan också arbeta för sin vistel-

KRAM. (Foto Åsa Freij.)

se. Det går alltid att ordna något.

- Det finns också en annan sida av saken, tillägger Lena. Det finns de för vilka det är en viktig del i terapin att betala för sig. Många har svårt att ge, att släppa ifrån sig, fastän de har det gott ställt.

- Många är vana att ställa krav, men inte att ställa krav på sig själva.

- Vi vill ju också i första hand visa en samlevnadsform som vi hoppas ska sprida sig, så att behovet av terapi och behandlingar mot betalning ska bli allt mindre.

- Man skulle kunna säga att växthusiden ansluter sig till inställningen att arbete inte är till för att tjäna pengar, utan att pengar är till för att möjliggöra meningsfullt arbete och levnadssätt.

Ur programmet för den kurs - årets tredje - som avslutades när vi besökte växthuset i slutet av juli månad:

"En introduktion till de andliga principer som Växthuset baseras på. En räckvidd av upplevelser och medskapande i gruppdynamisk form. Att ge den enskilde inspiration för uttryckande av de inre skapande krafter som önskar sitt utlopp.

Diskussioner, föredrag, sufidans,

Låt växthusrörelsen växa!

Sedan Växthuset flyttat ut från Galleri Medmera på Bellmansgatan, fick jag tid att fundera över vad föreningens aktiviteter betytt för Stockholm. Mej veterligen är "Galleriet" det enda ställe som lyckats samla alla "den nya tidsålderns" alternativ, plus lite annat, under ett och samma tak. De flesta nya terapier har presenterats i seminarier och kurser - dessutom österländska filosofier, religioner och medvetandeshöjande tekniker, liksom teaterworkshops, kommunikationskurser, matlagningskurser och kostlära. Det har också varit konstutställningar, målarkurser, informationsmöten om aktuella händelser, dikt- och musikkvällar medmera, medmera. De flesta kvällar i veckan har det varit föredrag av skilda slag. Människor har kommit in och frågat: "Vad händer i kväll?", eller kommit bara för att träffa folk i kafé. Till Växthuset Galleri Medmera har man kommit för att växa - få vidgade vyer eller nya infallsvinklar, utbilda sig, få en friskare och mer balanserad kropp eller för att själv kunna ordna kurser och föredrag om det som ligger varmt om hjärtat. Inte minst för oss som jobbat där har det varit ett själsligt och kroppsligt växthus. (Se Sökaren nr 4, 1981 - reportage om Galleri Medmera!)

På ett av de sista mötena vi hade, pratade vi om att göra Växthuset till en riksförening. Det skulle betyda att lokalföreningar kunde hyra föreningslokaler gratis, trodde någon. Tanken slog mej hur enkelt det vore att skapa ett alternativt utbildningssystem med hjälp av en riksförening. Lena Wadenmarks ursprungliga idé var att skapa en växthusrörelse ungefär som en gång Folkets Hus växte fram. Idén är att lokalföreningar lägger till sitt eget namn efter Växthuset, såsom t ex Växthuset Galleri Medmera och Växthuset Söderfjäll. Alla lokalföreningar skall vara självstyrande ideologiskt och ekonomiskt, även när de stöds av riksföreningen, och samordnande ifråga om

ho-meditation, sång och musik, körsång, meditation, frigörande andning (rebirthing), karmayoga, örtkunskap, odlingsstips, båtfärd, massage, kroppsterapi, bildtolkningskunskap, färg och form. Mat som fröjdar öga och mage."

En stor del av undervisningen sker på engelska. Ett par medhjälpare är från USA. Men den som inte förstår får hjälp med översättning.

program och utbyte av terapeuter, föreläsare, musiker, konstnärer medmera. Det gemensamma skall vara namnet Växthuset, symbolen för föreningens tre syften, (1) höjande av människans andliga nivå, (2) frigörande av individens kreativa och andliga förmåga, (3) människors ansvarstagande för sig själva, sina liv och sina relationer till varandra och jorden i en anda av kärlek och harmoni. Syftena är i sej abstrakta, vilket lämnar utrymme för varje person eller grupp att på ett praktiskt sätt förverkliga dem. Det finns ett oändligt antal sätt att göra det, och ju fler växthus, desto fler idéer. Alla kan skapa och varje skapelse är unik. Även redan existerande föreningar, som vill verka för våra syften eller som anser sej redan göra det, kan tänkas bli en del av växthusrörelsen. Växthusets symbol kan tex kombineras med den egna gruppens symbol. Också boende- eller arbetskollektiv som växer tillssammans och vill ta del av informationsflödet mellan lokalföreningarna, kan bli växthus. På så sätt bidrar alla föreningar, lokalföreningar och grupper med sina erfarenheter, sin kunskap och sitt växande till helheten. Att sprida en andlig, kreativ och kommunikativ allmänbildning till gemene man genererar inte bara friare och mer självständiga individer, utan öppnar också dörren till oanade möjligheter vad gäller både ekonomi och samhällsstruktur. För mej känns det som att plantera ett frö av inspiration och be om hjälp för att stödja och ge näring åt det som växer. Det blir vad vi alla gör det till.

Sanning och kärlek i all enkelhet
Bo Wahlström

Vill du ansluta dej i grupp eller enskilt, kontakta
Lena Kristina Wadenmark-Tuulse
Växthuset i Söderfjälls by
PL 318 A
760 40 Väddö
Tel. 0175-314 85.

Frigörande Skidvecka

på Mandalacentret i Norge
1:a veckan i mars.
Buss från Stockholm.

Skidåkning. Kontaktövningar.
Frigörande andning. Musik m.m.

Arrangör:
Växthuset, Lena Kristina Tuulse
Närmare information:
0175-314 85

HOROSKOP

Mini-horoskop 25 sv/kr
Utförligt
personligt horoskop 54 sv/kr
Progressivt årshoroskop 54 sv/kr
Astro-Bladet sendes gratis

Peter Sørensen
Solgården 18, DK-3250 Gilleleje
Danmark

Moondogs musik i Sverige

Ni minns väl Moondog, den blinde amerikanske kompositören och vännen av asatron Louis Hardin? Han presenterades i Sökaren nr 2 i år i samband med att han hälsade på sin vän Stefan Lakatos och bland annat besökte Uppsala - hans Mecka.

Sedan dess har Stefan Lakatos och andra musikentusiaster gjort åtskilligt för att Moondogs musik skall "få gehör" i Sverige. I våras gjordes ett radioprogram med hans musik, och i slutet av augusti uppfördes hans musikedrama Skapelsen på Historiska museet. 18 musiker från Musikhögskolan medverkade med blåsinstrument, stråkar och slagverk. En sexkantig jättetrumma som Moondog och Stefan byggt tillsammans användes även vid konserten. Moondogs musik användes också till en film av Sören Hallgren som dagligen visades på museets vikingautställning. Vid invigningen av utställningen fick kompositören, som alltid går klädd i vikingakläder, hälsa på kungen och drottningen samt drottningen av Danmark. AF

Infoteket - förening för livskvalitet

En grupp idealister i Skåne har startat Infoteket för information och samarbete om alternativ för bättre liv. Man vill bl a sprida koncentrerad kunskap om miljö- och hälsofrågor, personlig utveckling, fred och djurskydd, alternativ produktion och konsumtion. Det gör man genom informationsblad till medlemmarna men också genom kurser och utställningar. Alla nya medlemmar får en referenslista med 150 adresser till organisationer, tidningar och bokförlag. Småningom vill man också erbjuda rådgivning inom de angivna ämnesområdena. Infoteket vill samarbeta med andra föreningar och vill vara ett komplement till dem snarare än en konkurrent.

Adressen är Infoteket, Bankgatan 14 A, 223 52 Lund.

Växtorienterad astrologi

Jag ställer ditt horoskop och åskådliggör din inre dynamik och potential. Endast personliga besök. Ring Jan Romander, 08-42 61 39.

Den nya specialbokhandeln

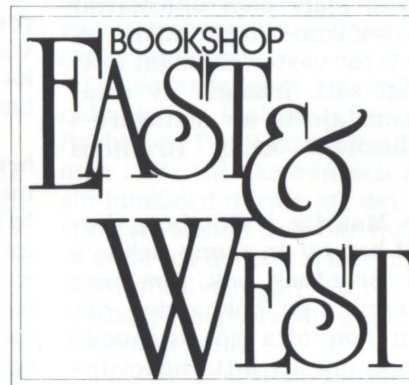
För nytt och antikvariskt inom psykologi, filosofi, religion, mystik, mytologi, esoterik, förutsägelser (tarot, I Ching etc), astrologi, UFO, parapsykologi, meditation, yoga, hälsa, alternativ läkekonst, sexologi, kvinnolitteratur, död och åldrande, barn och uppfostran, ekologi och New Age-litteratur.

Vi har också en avdelning med nya och begagnade skivor och kassetter - klassiskt och meditationsmusik.

Dina specialbeställningar - svenska som utländska - tar vi gärna emot och expedierar dem på snabbast möjliga sätt.

Välkommen att titta, läsa, lyssna, köpa och kanske även sälja böcker.

EVA LINDSTRÖM & JAN VINTILESCU

Nybrogatan 26 114 39 Stockholm
(intill Östermalmstorg)
Tel. 08-639669
Öppettider: månd.-fred. 11.00-18.00
lörd. 10.00-15.00

Författaren Paul Brunton hörnpelare för 10-årsjubilerande Larsons förlag

Av Åsa Freij

Författaren och filosofen Paul Bruntons böcker utges i Sverige av Bokförlaget Robert Larsson AB. Brunton, som avled den 27 juli i år, har blivit något av en hörnpelare för förlaget.

Larsons förlag, som främst ger ut litteratur som har med livskvalitet och mänsklig utveckling att göra, har också specialiserat sig på studiematerial och förser en stor del av sina böcker med studieplaner för cirklar. Så har också skett med Paul Bruntons senare böcker. Hittills har fem av Bruntons titlar utkommit på svenska. Den senaste, *Vägen till överjaget*, del 1, har utkommit i år. 10-årsjubileet och författaren till ära är den vackert inbunden, och så kommer Bruntons böcker även i fortsättningen att se ut.

Självkännedom är ett ämne som kommer, anser bokförläggare Robert Larsson. I vår moderna tid, som i mycket präglas av materialistiskt tänkande, våld och kaos, behövs ledning tillbaka till de inre värdena. Och han framhåller att just Brunton erbjuder den sökande människan den bästa tänkbara hjälpen på den inre vägen. Att det inte bara är förläggaren själv som uppskattar denna filosof som klargör tidlös visdom på ett för västerlänningar lättillgängligt sätt, framgår av uttalanden som gjorts av deltagare i en studiecirkel kring Bruntons böcker.

Lillemor Mauritz i Göteborg berättar att hon av en slump fick syn på Paul Bruntons bok *Den inre verkligheten* i en bokhandel, där hon, som hon ofta gör, strövade runt i hopp om att hitta något intressant och värdefullt.

– *Den inre verkligheten* blev den stora puffen för mig, säger hon. Och *Den hemliga vägen*, också av Brunton, som jag sedan läste, lärde mig meditera.

Lillemor blev så fascinerad av de båda böckerna att hon inte gav sig förrän hon fann ett ställe där hon

kunde studera vidare. På så sätt kom hon till *Wisdom's Goldenrod* i USA, ett föga känt studiecenter, där hon stannade i närmare fyra månader hos en grupp människor som under många år bedrivit unika och ingående filosofiska studier av framför allt Paul Bruntons tankar.

Åter i Göteborg, och ensam igen med alla sina tankar och sin inspiration, startade hon en cirkel med hjälp av anrop på anslagstavlan i bokhandeln Näckrosen.

Varför studerar man Paul Brunton?

– Det börjar med ett behov, säger några av deltagarna i göteborgscirkeln. Man kan inte hindra sina tankar från att syssla med frågor kring livet – om man nu är en sökare. Men oftast går man ensam med sina funderingar. Man är litet rädd att tala om andliga ting i vårt materialistiska samhälle, och vishetslärare är det ont om i vår tid och vår del av världen.

– Här kommer då möjligheten att läsa Paul Brunton i studiecirkelform som en lösning, menar de. I cirkeln träffas likasinnade, och i de vägledande frågorna och studiehänvisningarna, som författaren-filosofen själv utarbetat, känns vishetsläraren så nära som någon kan vara på det mentala plan det handlar om.

– Frågorna till *Den inre verkligheten* gav oss stor hjälp, säger Lillemor Mauritz. När vi i början försökte läsa mer fritt, hade vi svårt att få grepp om det ganska svåra ämnet, men när vi noga följde studiehänvisningarna, kände vi hur väl genomtänkt den var och hur den hjälpte oss att verkligen arbeta igenom kapitel efter kapitel och finna det väsentliga.

Lillemor berättar också att de har börjat lyssna till klassisk musik och att meditera under sina sammankomster.

– Det hjälper oss att komma i en harmonisk och mottagande sinnestämning. Det gäller att närma

sig den inre verkligheten både via känsla och upplevelse och genom intellektuell analys.

– Alla gjorde vi erfarenheten att det var litet trögt i början, säger Lillemor. Flera av oss var ovana att tänka i dessa banor, och framför allt att prata om abstrakta ting. Men alla upplevde vi en allt större klarhet. Själv hade jag stort utbyte av studierna tillsammans med de andra, och jag tror att det var likadant för dem.

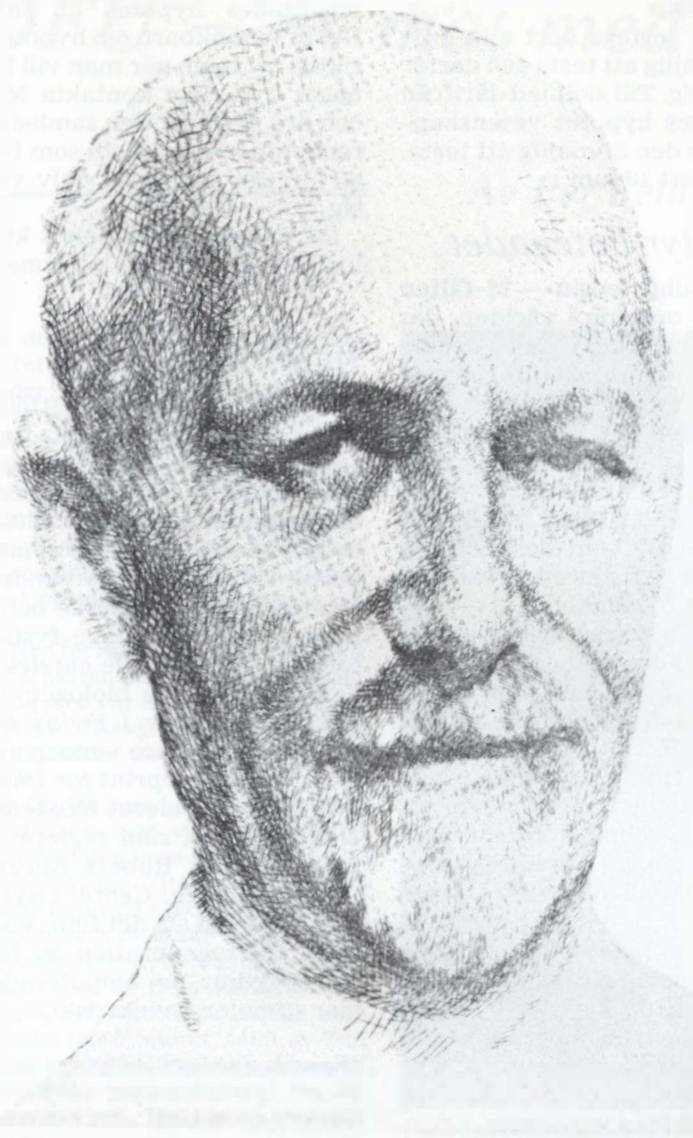
– Ja, det var mycket givande att tillsammans med de andra i gruppen tränga djupare in i Paul Bruntons tankegångar, bekräftar Bertil Anvén. Författaren förklarar logiskt sin filosofi, som för övrigt är mycket vidsynt och inte vädjar till tron utan till förståndet och därför passar moderna och kritiska människor bra. Paul Bruntons böcker är viktiga, och jag önskar att alla kunde tillägna sig dem. Men man bör nog ha nått en viss nivå i sin egen utveckling för att kunna ta emot det han har att lära ut.

– Det är skönt att i skrift klart kunna läsa det som man själv diffust har tänkt, men inte kunnat finna ord för, säger Inger Graaf, en annan av cirkeldeltagarna, som lärde känna Paul Bruntons tankar för första gången i cirkeln.

Inger är en utåtriktad människa med många intressen. Hon förklarar att hon inte kommer att ägna sitt liv åt "sökande", men att just Paul Brunton går att "ta med sig" i det dagliga livet och att man inte slutat att lära av honom, när man slagit igen boken.

– Jag tror att lärdomarna liksom smälter och verkar på lång sikt, säger Inger. Det är som ett frö som är sått. Långsamt lär man sig att få distans till sin egen person och närma sig sitt högre jag i allt man tänker och gör.

– Och böckerna tål att läsas många gånger.

HAN VISADE EN VÄG Paul Brunton 1898–1981

Av Anna C. Bornstein

Den engelske filosofen Paul Brunton gick bort den 27 juli i år, 82 år gammal. Han var en andlig pionjär, utsänd i en mörk tid för att utforska och kartlägga de obanade inre markerna där alla som söker efter sann andlighet måste treva sig fram.

Själv uppväxt i Västerlandet vid en tidpunkt när materialismen bland vetenskapsmän och intellektuella var som mest utbredd, förstod han de frågor och tvivel som plågar den moderne västerlänningen. Han hade själv brottats med dem, men de hade inte besegrat eller tillintetgjort honom, som ofta sker, utan givit honom kraft att tränga ned på djupet av tillvaron

för att finna svaren.

Hans sökande förde honom till Österlandet, där han under många år forskade, studerade gamla urkunder och lärde känna heliga män och mästare som invigde honom i sina traditioners djupaste hemligheter. Det som först lockade honom till Orienten var dess rika mystiska traditioner. Han utövade olika meditations- och yogatekniker och lärde sig, att medan kroppen befann sig i stillhet, vända medvetandet inåt, glömma sig själv och världen och uppgå i en formlös andlig verklighet. Men han fann så småningom att detta inte var nog. Meditationen skänkte tillfällig frid och

Det tidlösa Överjaget är den oförgångliga gudagnistan inom oss. Vi är av kunglig börd fast vi idag går klädda i tiggartasor.

Paul Brunton

sällhet, men när man trädde ut ur den, konfronterades man åter med världen och alla dess problem. Ett tillstånd, som förutsatte att man drog sig tillbaka i avskildhet och höll kroppen i stillhet, kunde inte vara människolivets högsta mål. Då skulle det stora flertalet, som måste leva och arbeta i städernas larm och stress, vara dömda att aldrig nå det. Tanken på dessa människor och en djupt känd längtan efter en absolut sanning – en sanning som var oemotsäglich, höjd över alla tvivel, oberoende av tiden, mänskligt tänkande och yttre omständigheter – drev honom att söka vidare bortom mystiken.

Så småningom vidgades horisonterna. En kunskapsväg fanns skildrad i gamla heliga asiatiska urkunder, men på ett språk så subtilt och svårtillgängligt att få, t o m bland de lärde i dess eget hemland, kände till den.

Paul Brunton förstod att man, sedan man under meditationen tillfälligt förenats med sitt inre gudomliga jag, måste vända tillbaka till världen och försöka förstå den i det ljus man funnit i sitt inre. Man måste bit för bit ta in världen i sig själv för att till slut genomskåda dess många former och tränga in till dess kärna, som är av samma andliga väsen som det som finns i människans innersta.

Denna verklighet har kallats vid olika namn i olika tider – Gud, Brahman, Det Enda, Det Goda – men i vår tid har namnen förlorat sin innebörd därför att det som de står för, nästan helt har försvunnit ur sikte för de flesta. Det blev Paul Bruntons livsuppgift att för Västerlandet presentera de urgamla visdomsskatterna.

Liksom forntidens filosofer visade han att människans väsen är långt underbarare än vårt vanliga medvetandetillstånd låter ana. Vi lever med blicken oavvänt riktad utåt. Det vi känner av oss själva är vår påtagliga fysiska kropp och de egenskaper som tar sig ett objektivt uttryck i personligheten. Men kroppen och personligheten är i

själva verket upplevelser hos ett medvetande. Rikta uppmärksamheten mot detta medvetande; ställ frågan: Vad är jag? och spåra jag-känslan tillbaka till dess källa, uppmannar Paul Brunton. Personligheten är en samling tankar. Tag reda på vem eller vad som har dessa tankar. Genom att redan på ett tidigt stadium fästa sökarens uppmärksamhet vid medvetandets centrala betydelse underlättar Paul Brunton den svåra omställning som krävs på vägens sista och högsta etapp – den filosofiska – som skildras i hans senare verk, "The Hidden Teaching Beyond Yoga" och "The Wisdom of the Overself".

På det avancerade stadiet måste mystikern, som funnit andlig frid och sällhet i sitt inre, återvända till det verkssamma livet och utan att glömma vad han innerst inne är, göra sin insats där han blivit ställd i världen. Han måste övervinna de negativa känslor och reaktioner världen kan väcka och lära känna dess sanna väsen.

Det sista täckelset faller när sökaren till sist, bakom världens mångfald av former, känner igen samma gudomliga verklighet som han funnit i sitt innersta. Denna insikt är bestående, oberoende av om han befinner sig i stillhet eller är verksam. En människa som uppnått den, verkar i världen utan att vara av världen, dväls i tiden men är ett barn av evigheten. För henne existerar det ingen motsättning mellan inre och yttre, mellan stillhet och verksamhet. Detta är inte någon ny, utan en tidlös sanning, som omvitnats av alla verkligt stora tänkare och mystiker i alla tider. Men Paul Brunton levde i vår egen tid. Han gjorde tidlösa sanningar fattbara för oss som lever nu. Han tillämpade vetenskapens metodik på det andliga området. Han visade att det var möjligt för en människa med västerländsk bakgrund och uppfostran som lever ett verksamt liv i världen, att fullfölja denna väg och uppnå dess höga mål.

Han ville inte att det skulle bildas någon rörelse kring hans filosofi och framträdde aldrig som en personlig lärare. Det skulle bara ha skymt det viktiga budskapet: att allt det vi söker förgäves i den yttre världen – en fullkomlig lycka, kärlek, trygghet, frid – finns att hämta i vårt eget medvetandes djupa brunn.

Paul Brunton betonar en balans mellan yttre och inre liv, att vi inte får dra oss undan yttre påfrestningar. Om detta har han skrivit i sina böcker, som ständigt utkommer i nya upplagor på de stora världsspråken, nu även på svenska.

Ny vetenskap

kommer att sortera bort alla problem, är omöjlig att testa och därför ovetenskaplig. Till skillnad därifrån är Sheldrakes hypotes vetenskaplig, eftersom den är möjlig att testa. (New Scientist 18 juni.)

M-fält styr beteendet

Det är – enligt teorin – M-fälten som skapar ordning i världen, där annars slumpen skulle råda. Men de ger inte bara struktur åt formerna, utan även åt de levande varelsernas beteenden.

Allting strävar att formas efter existerande M-fält. Alla djur strävar att leva efter vissa bestämda, artegena mönster som de vill fullborda. Detta ger djuren deras karakteristiska beteenden.

Instinkt och vana brukar anses vara olikartade beteenden. Men mellan dem finns endast en gradskillnad, menar Sheldrake. Båda beror på morfisk resonans. Instinkten kommer från upprepningar hos oräkneliga tidigare individer av samma art, medan vanorna huvudsakligen har sin rot i tidigare beteenden hos samma individ.

För övrigt är Sheldrakes hypotes intressant som en möjlig förklaring till det anmärkningsvärda fenomenet att samma betydelsefulla uppfinning ibland görs av olika personer som inte har haft någon som helst kontakt med varandra.

Hypotesen kan också vara relevant i samband med ett sådant fenomen som regeneration av förlorade lemmar, vilket iakttagits hos vissa organismer.

Även i samband med strävan att uppnå ökad inlärningstakt kan

Forts.

Sheldrakes hypotes ha intresse. Det är ju tänkbart, om hypotesen är riktig, att man, när man vill lära sig något nytt, kan kontakta M-fältet och dra nytta av den samlade erfarenheten hos alla dem som tidigare lärt in det som man själv vill lära sig.

Psi kanske också delvis kan förklaras genom morfisk resonans.

Ingen ny idé

Idén om osynliga kraftfält som skänker ordning åt fysiska fenomen är inte ny. Den tyske biologen och embryologen Hans Driesch, som var verksam i slutet av 1800-talet, drog från sina experiment med sjöborrar slutsatsen att levande organismer formas, regleras och regenereras genom en icke-fysisk faktor, som han kallade *enteleki*. Och den amerikanske biologen Harold Saxton Burr har i *Fields of Life*, 1972, och en senare version av samma arbete, *Blueprint for Immortality*, 1977, postulerat existensen av elektriska fält som reglerar biologiska former. Robert Becker vid *Upstate Medical Center* i Syracuse, N.Y. har visat att det finns en latent kraft till regeneration av lemmar hos däggdjur, om amputerade lemmar stimuleras elektriskt.

Ovanstående framställning bygger helt på ett specialnummer av *Brain/Mind Bulletin* (Box 42211, Los Angeles 90042, USA) 3 augusti 1981. Det går att få gratisexemplar av numret, om man skriver till tidskriften under ovanstående adress och medsänder ett till sig själv adresserat kuvert samt internationella svars kuponger som täcker portokostnaden.

SM

Ann Wigmore har varit i Sverige igen

Den nu 73-åriga naturläkaren Ann Wigmore, som vill lära världen "groddna", är ute på sin andra världsturné. Hennes hälsoförkunelse innebär att det viktiga inte är att bota sjukdomar utan att bygga hälsa med hjälp av levande "grön" föda, inte minst groddar, samt ett etiskt och sunt liv i övrigt.

I Sverige har hon talat på ett tiotal platser och träffat många hälsointresserade vanliga människor samt några auktoriteter.

Även om attityden till naturläkekunst börjar mjukas upp inom det medicinska etablissemangen, finns

ännu mycket motstånd där. När Ann Wigmore och hennes hälsoprogram, som uppenbarligen räddat många från döden i cancer och andra "obotliga" sjukdomar, presenterades vid ett möte mellan cancerforskare och läkare här i Sverige, så var det ingen som blev intresserad och ville höra henne tala. Där emot samtalade den biologiskt inriktade läkaren professor Olov Lindahl i Linköping med henne i flera timmar för att få veta så mycket som möjligt om hennes idéer och resultat.

ÅF

TOFU – ny mat med gamla traditioner

Av Per Sellmann

En ung doktor i religionshistoria står och gör tofu – för försäljning – på lediga stunder! Det ryktet nådde Sökarens redaktion. Saken syntes oss märklig, eftersom tofu ingenting har att göra med religionsforskning – det är ett vegetariskt födoämne!

För att få reda på varför doktorn gör tofu letade vi oss fram till en nedlagd läskedrycksfabrik i Örsundsbro, ett par mil från Uppsala, där verksamheten bedrivs.

Vi visste i förväg att tofu görs av sojaböner och nästan inte smakar något alls. Och vi såg med vår inre syn rubriken till vår artikel: "Religionshistoriker omvänder sojaböner till tofu på ett smaklöst sätt!"

Ängan låg tät inne i den gamla läskedrycksfabriken, men vi kunde urskilja två personer i den ljusa och trevligt disponerade lokalen. Vita små fyrkanter låg i långa rader på ett bord och en paketeringsmaskin dunkade och frustade när den vakuumpaketerade färsk tofu.

Vi togs emot av religionshistorikern Ted Nordquist, som är amerikan men har svenska morförelldrar, samt av Tim Öhlund, också han född i USA, men med svenska band.

– Tofu, började Ted, är en helt naturen sojabönsprodukt som vi framställer av enbart sojaböner, nigari och vatten – inget annat. Nigari är ett koaguleringsämne som man får som biprodukt när man gör salt.

– Men varför ska man äta just tofu? undrade vi. Varför inte sojaböner direkt?

– Tofun har använts som människoföda i Asien i flera tusen år, berättade Ted. Och fortfarande är den en mycket viktig och billig proteinkälla som betyder mycket i Asien. Det påstås att det var en kinesisk furste som upptäckte metoden att göra tofu ungefär 200 år före Kristus. Sojabönan är även i kokt form relativt svårsmält för människan och många får problem med gaser i magen. Olägenheterna elimineras om man äter tofu i stället.

– Tofun kan också smaksättas på en mängd olika sätt, sa Ted och gav oss en smakbit av den färska varan.

Den var ju inte alls så smaklös! En mjuk, avrundad nötsmak, och en konsistens som påminner om keso eller mjukost.

– Jag upptäckte tofun, när jag träffade William Shurtleff på Anandakollektivet i USA 1975, sa Ted. Jag vistades där för att få underlag till min doktorsavhandling. William och hans japanska fru Akiko Aoyagi har introducerat tofun i USA. Dom har skrivit flera böcker om tofu och hjälpt till att bygga upp många tofufabriker.

Tofu klar för distribution. Ted och Tim lastar bilen. (Foto Per Sellmann.)

– Alla miljövännar och andra som vill värna om jordens resurser ser bara fördelar med att använda sojabönan som föda för människor. Om sojaböner används som kreatursfoder, krävs det 15 kilo för att producera ett kilo kött. Men av ett kilo sojaböner gör vi här två kilo tofu! I 100 gram tofu finns det bl a 8 gram protein, bara 4,3 gram fett, 72 kalorier, ingen kolesterol, rikligt med kalcium och massor av mineraler och andra nyttigheter.

Ted såg på oss och undrade om vi hängde med i hans förklaring. Jo då, det verkar mycket intressant, sa vi. Men hur vågar man satsa på att tillverka asiatisk mat för kräsna svenskar?

– Visst är det en djärv satsning, menade Ted. Men svenskarna är överlag mycket intresserade av nyheter, och vi tror nog att dom ska lära sig att tycka om tofu. Varan har dock begränsad hållbarhet. Just nu levererar vi tofu till Stockholm och mälardalen med en veckas hållbarhet. Än så länge är det mest hälsokostaffärer som säljer tofun. En del japanska och kinesiska restauranger och några vegetariska matställen köper den i lös vikt.

– Vi lanserar i dagarna en nyhet. Det är en friterad tofuburgare som säljs i

hälsokostaffärer och livsmedelsbutiker i mälardalen. Det fina med den är att den kan frysas ner och håller sig då minst ett år.

– Tim och jag har dessutom skrivit en bok där vi delar med oss av recept och idéer om hur man tillagar tofu. Vi har också tagit fram en speciell sk tofulåda, gjord av svensk ask, i vilken man kan göra sin egen tofu.

– Tack vare att tofun kan användas som ersättning för ägg, mjölk, ost och kött i olika maträtter, så borde åtminstone alla hälsokostare, vegetarianer och särskilt veganer hälsa den välkommen, sa Tim.

Vi hade först tänkt beskriva hur man gör sin egen tofu hemma. Men efter att ha läst Teds och Tims "Tofuboken" (Aros sojaprodukter 1981) som finns i hälsokostaffärer och provat att göra tofu med tofulådan, så rekommenderar vi alla att göra likadant, dvs. följa bokens instruktioner. Om ni inte vill göra tofu själva, så prova åtminstone en förpackning i närmaste hälsokostaffär!

Hälsokostnyheter kommer sällan. Sist skrev vi om groddar, och nu om tofu. Nästa matartikel kommer att handla om alger, födan som du hämtar gratis från havet. Det du!

”ALLA RELIGIONER LEDER TILL SAMMA GUD”

En presentation av Sri Ramakrishna

Av Björn Vilson

Mänskligheten har haft stora andliga läromästare och inspiratörer också i nyare tid. En av dem var Sri Ramakrishna, den märklige mystikern och religiöse tänkaren som levde i Indien för hundra år sedan. Kring Ramakrishna samlades lärjungar, och några av dem, främst den store Swami Vivekananda, kom senare att sprida Ramakrishnas budskap också till Västerlandet.

Vid Världsreligionernas Parlament i Chicago år 1893, sju år efter Ramakrishnas död, framträdde denne indier, Vivekananda, med ett anförande som tilldrog sig stor uppmärksamhet. Han talade i förvisning om att Indiens religiösa tradition rymde en insikt i vår tillvaros innersta hemlighet som alla bör känna. Med detta ”bör” menade han emellertid inte omvändelse: ”Den kristne bör inte bli buddhist eller hindu lika lite som buddhisten eller hinduen bör bli kristen”, förklarade Vivekananda. ”Men varje religion måste uppta de andras ande och dock bevara sin individualitet och tillväxa enligt sitt eget växandets lag”, förklarade han.

En annan av Ramakrishnas lärjungar var Mahendranath Gupta, mera känd som ”M”. Mahendra, som var rektor vid en högskola i Kalkutta, skrev i sin dagbok ned de samtal Ramakrishna hade med sina lärjungar och andra besökare. I världens andliga historia är detta de första direkt upptecknade orden av en människa som av många erkänts vara i klass med Buddha och Kristus. Dessa ”Ramakrishnas samtal” är en givande och fascinerande läsning. De ger levande och nära inblickar i den miljö och den atmosfär som rådde kring denne mästare och hans lärjungar, och man kan om man vill tänka sig paralleller till Jesus och hans apostlar. Men först och främst är dessa samtal en gruva till kunskap om den andliga djupdimensionen, till förståelse av gudsupplevelsen och andlig utveckling. Kunskaper som

Sri Ramakrishna

vem som helst, oavsett religionstillhörighet, kan dra nytta av.

Ramakrishna brukar betecknas som Indiens andlige pånyttfödare. Han var den som i ett kritiskt läge återgav indierna tron på hinduismens sanning.

Ramakrishna var också den store universalisten. Efter att ha provat och upplevt olika religioners innersta väsen, (han upplevde också under kristen meditation ett möte med Kristus), kom han fram till grunduppfattningen, att alla religioner är sanna och att de bara utgör olika vägar att nå samma mål – Den Yttersta Verkligheten.

Utan att vara formellt invigd upplevde han andra religioners ideal. Han behövde inte följa någon lära. Alla hinder sopades bort av hans överväldigande gudskärlek. Han var en av dem som kunde tala med auktoritet om dem. Han sa: ”Jag har provat alla religioner – hinduism, islam, kristendom – och jag har följt olika hinduiska sekters vägar. Jag har funnit att de leder till samma Gud. Man måste bara söka sig fram på olika vägar. Men vart

jag ser, grälar människor i religionens namn. En sjö har flera badplatser. Vid en av dem hämtar hinduerna vatten i ett kärl och kallar det ’jal’, vid en annan hämtar muselmanerna sitt vatten i läderpåsar och kallar det ’pani’. Vid en tredje nämner de kristna det ’vatten’. Så löjligt! Alla söker samma innehåll under olika namn. Klimat, temperament och namn skapar skillnader. Låt varje människa vandra sin väg! Må frid vara med henne! Om hennes önskan att lära känna Gud är ärlig och stark kommer hon säkert att uppleva Honom.

...jag säger, att vi alla åkallar samma Gud. Det behöver inte finnas avund och ovänlighet. En del säger, att Gud är utan form och andra, att Han har form. Jag säger: Låt en människa meditera över Gud med form, om hon tror på form, och låt den som inte gör det begrunda den formlösa gudomen. Vad jag menar är att dogmatik inte är bra. Det är inte bra att tänka att bara min religion är sann och andras falsk ... Man kan inte veta något om Guds verkliga väsen, förän man har upplevt Honom.

Vet ni vad sanningen är? Gud har gjort olika religioner för att passa olika sökare under olika tider i olika länder. Alla läror är lika många vägar. En väg är inte Gud själv. Men om man med helhjärtad hängivenhet följer någon av vägarna, når man Gud. Om det finns fel i den religion man antagit, kommer Gud själv att rätta dessa fel, om man är trofast och ärlig.” --- (Till anhängarna av Brahmo Samaj¹) ”Den inställning ni har är bra. Ni föreställer er Gud utan form. Fint. Man kan äta en kaka med glasyr antingen genom att bita tvärsöver eller från sidan. Det smakar gott i båda fallen.

¹ En hinduisk reformrörelse i Indien vid denna tid som upptog verksamhet enligt den kristna etikens linjer. Flera av Ramakrishnas lärjungar var brahmoanhängare, bl a den unge Vivekananda.

I Vedaböckerna beskrivs Gud som både med egenskaper och utan. Men ni säger, att Han endast är utan form. Det är ensidigt, men det gör inte så mycket. Om ni lär känna en sida av Honom, blir ni i stånd att känna Hans andra sidor också.

Det var en tid, när jag också mediterade på Gud med slutna ögon (en anspelning på Brahmo Samajs medlemmar som mediterar så). Då sade jag till mig själv! ’Finns Gud bara, när jag tänker på Honom med slutna ögon? Finns Han inte, när jag

ser mig om med mina ögon öppna?’ Nu när jag ser mig omkring med öppen blick, ser jag att Gud är i alla väsen. Han är det innersta i allt – i människor, i djur och i andra levande väsen, i träd och örter, sol och måne, land och vatten.”

Uttalanden av Ramakrishna:

Vad är Gud?

Man kan bara med rätt tala om Gud sedan man har sett Honom. En som har sett Gud vet i sanning, att Han både har form och på samma gång är utan form. Han har många andra sidor som inte kan beskrivas.

En gång hände det sig, att blinda män kom nära ett djur, som sades vara en elefant. De blev tillfrågade, hurudan en elefant var. De blinda männen började känna på djurets kropp. En av dem sade, att elefanten liknade en pelare. Han hade bara rört vid dess ben. En annan sade, att den liknade en kastmaskin. Han hade rört vid dess öron. På det sättet gav var och en uttryck åt sina iakttagelser beroende på vilken kroppsdel de rört vid. På samma sätt begränsar man Gud till den sida av Honom, med vilken man själv har kommit i beröring.

Tänk er att någon har sett havet och någon annan frågar: ”Nå, hur såg havet ut?” Han öppnar då munnen så mycket han kan och säger: ”Vilken syn! Vilka väldiga vågor! Och vilket brus!” Sådan är ungefär beskrivningen av Brahman i de heliga skrifterna.

Vad Brahman är kan inte beskrivas. Alla ting i världen – Vedas, Puranas, Tantras skrifter, de sex filosofsystemen – har blivit förorenade på samma sätt som föda som berörts av tungan. Ett enda har aldrig förorenats – Brahman. Ingen har varit i stånd att säga vad Brahman är.

Människor tror ibland, att de har förstått Brahman. En gång gick en myra till ett berg av socker. Ett sockerkorn fyllde dess mage. Den tog ett korn till i munnen och började gå hemåt. På vägen tänkte den: ”Nästa gång ska jag bära hem hela berget.” Så tänker det grunda sinnet som inte vet att Brahman är bortom ord och tankar. Hur stor en människa än må vara, hur mycket kan hon veta om Brahman? Suka-

deva och andra heliga män var visst stora myror, men inte ens de kunde bära mer än högst åtta eller tio sockerkorn!

Att uppleva Gud

Du må tala om skrifter, om filosofi, om Vedanta, men du finner inte Gud i något av detta. Gud kommer aldrig att bli verklig för dig, om inte din själ blir orolig i dig av längtan efter Honom.

Ett barn tycker att allt är förvirring, när dess mor är borta ... Barnet längtar otåligt efter sin mor.

Ja, denna otåliga längtan är allt. Vilken väg du än följer – antingen du är hindu, muhammedan, kristen eller sakta, vaishnava eller brahmo, är denna otåliga längtan det väsentliga!

Ropa till Honom med brinnande längtan, så kommer du säkert att se Honom. Människor gråter hela kannor av tårar för hustrus och barns skull, de simmar i tårar för pengars skull. Men vem gråter av längtan efter Gud? Gråt verkliga tårar i längtan efter Honom!

Längtan är som den rosiga gryningen. Efter gryningen kommer solen. Längtan åtföljs av gudssynen.

Gud kan inte upplevas av ett beräknande, hycklande eller påstridigt sinne. Man måste ha tillit till Honom och vara ärlig. Gud är mycket nära den som är ärlig – men Han är långt borta från en hycklare.

Genom Hans nåd upplever man Honom – när tiden är inne. Man kan se Gud. Man kan tala till Honom som jag talar till dig.

En lärjunge: ”När man ser Gud, ser man Honom då med dessa ögon?”

Ramakrishna: ”Man kan inte se Gud med dessa kroppsliga ögon. Men genom andligt övande får man en ’kärlekens kropp’ försedd med

’kärlekens ögon’, ’kärlekens öron’ osv. Med dessa ’kärlekens ögon’ ser man Gud. Med dessa ’kärlekens öron’ hör man Guds röst. Men intet av detta är möjligt utan en stark kärlek till Gud.

Medlen att uppleva Gud är kärlek och hänryckning – dvs man måste älska Gud. Till Honom, som är Brahman, vänder man sig som till Modern.

Gud kan inte upplevas utan kärlek och längtan. Har man inte lärt sig att älska Gud, kan man inte uppleva Honom.

En människa behöver inte vara rädd för någonting, om hon bara en enda gång får ta emot Guds nåd, om hon en enda gång får se Gud, om hon en enda gång kommer fram till kunskap om Jaget.

Barnet, som håller sin faders hand, när det går nära risfältets kant, kan släppa taget ett ögonblick och ramla i diket. Men det är helt annorlunda, om fadern håller barnets hand. Då faller barnet aldrig i diket.

En besökare: ”Men det är inte rätt av en far att hålla sitt barn i handen.”

Ramakrishna: ”Det är inte riktigt så. Stora heliga människor är barnsliga i sitt väsen. Inför Gud är de alltid barn. De har ingen stolthet. Deras styrka är Guds styrka, deras Faders styrka. De är fast övertygade om att de inte har någonting, som de kan kalla sitt eget.”

Om egoismen

Det är på grund av sin egen självishet som människan inte kan se Gud. Framför dörren till Guds hus ligger självishetens stubbe. Man kan inte komma in i huset utan att hoppa över den.

När människan nått kunskap säger hon: ”O Gud, ingenting är mitt. Allt är Ditt. Make, maka, son, dot-

ter, familj hör inte till mig, de är Dina! Att älska dem och tro att de är ens egna – det är maya, förvillelse. Men att älska alla människor i alla länder och alla religioner – det är daya, gudsingiven kärlek, barmhärtighet.

Om bönen

Världsmänniskans gudshängivenhet varar bara ett ögonblick – som en droppe i en rödglödgad stekpanna. Kanske betraktar hon en blomma och utropar: "O, en sådan underbar Guds skapelse."

Man måste vara otålig i sin strävan att nå Gud. Han lyssnar till edra böner, om ni skälver av längtan efter Honom. Eftersom Han är vårt upphov har vi rätt till arv efter Honom. Han är vår egen Fader. Han är vår egen Moder. Vi kan tvinga vår bön på Honom. Vi kan säga till Honom: "Uppenbara Dig för mig annars skär jag halsen av mig med en kniv."

Gud i människan

Ramakrishna upplevde innebörden av Upanishadens djupa uttalande: "O Gud, Du är kvinnan, Du är mannen, Du är ynglingen, Du är ungdomen. Du är åldringen som stapplar med sina kryckor. Du genomtränger världssalltet i dess mångfald av former."

Ramakrishna: "Min gudomliga Moder är inte bara utan form. Man kan skönja Hennes former också. Med känslorna och med kärleken kan man se Hennes ojämförbara skönhet. Hon uppenbarar sig på olika sätt för dem som är Henne hängivna.

Jag såg Henne i går. Hon bar en ockrafärgad klädnad och Hon talar till mig.

En annan dag kom Hon till mig som en liten muselmanflicka på sex eller sju år. Hon hade ett märke av sandelträpasta i pannan. Hon gick skrattande och skämtande bredvid mig."

"Efter att ha upplevt Gud ser man Honom i alla väsen, men till fullo blir Han uppenbar i människan. Klarast ser man Honom i de renhjärtade."

*

Allt det här kunde lika gärna ha sagts av Jesus. Det är samma andliga sanningar som i bl a Bergspredikan men här uttalade med andra ord, i en annan kultur, i en annan tid. De andliga sanningarna är rum- och tidlösa.

Ramakrishna var alldeles oberrörd av tanken på att vara lärare,

skriver Swami Nikhilananda. Han brukade säga, att tre ord – lärare, fader och mästare – stack honom som taggar. Men han var en enastående lärare, fortsätter Nikhilananda. Han rörde sina lärjungars hjärtan mera genom ett stilla inflytande än genom handlingar och ord. Han gjorde aldrig anspråk på att vara grundare av en religion eller organisator av en sekt. Han var en religiös energikälla. Han var som en trädgårdsmästare, som efter att ha berett jorden och rensat bort ogräset sår sina frön väl vetande, att plantorna växer genom fröets inneboende kraft och blommor och bär frukt. Han tvingade aldrig sin uppfattning på någon.

Som svar på den unge Vivekanandas fråga en gång: "Herre, har du sett Gud?" svarade han: "Ja, jag har sett Gud. Jag har sett Honom tydligare än jag ser dig."

Ramakrishna var en frukt av den hinduiska munktraditionen med bl a "kyskhetsidealet" på programmet. Han förkunnade alltså sexuell avhållsamhet som en förutsättning för andlig utveckling och för gudsupplevelse. I mina ögon var detta en begränsning hos Ramakrishna som innebar att han inte, trots sin andliga storhet, under sitt liv lyckades att till fullo sammanfoga ande och kropp. Men Ramakrishna var stor nog att veta om sin begränsning som människa, som historisk

person. Sålunda berättar Swami Nikhilananda i sin inledning till "Ramakrishnas samtal":

"Han (Ramakrishna) var född och uppvuxen i en by på landet utan någon skolutbildning. Av Indiens ortodoxa heliga män hade han införts i religiöst liv. – – – Han var hindu. Försakelse och avstående var för honom de enda medlen att uppleva Gud. Genom Brahmo Samaj såg han, att den nya generationen i Indien kompromissade mellan Gud och världen. Men Ramakrishna var inte rädd, ty han såg Guds hand även i detta. Han bad anhängarna av Brahmo Samaj att anta endast de av hans lärosatser som passade deras egen smak och läggning."

Men även om Ramakrishna under sitt liv inte lyckades eller hann med att till fullo sammanfoga kropp och ande, så var han ändå en stor sammanfogare, en stor "brobyggare". Han fogade i sitt liv samman den personliga och den opersonliga gудomen, Gud med form och Gud utan form, och han påbörjade sammanfogandet av världens religioner. Han lade grunden till det andliga brobygget mellan öst och väst.

Anm: De ovan citerade och sammanställda uttalandena av Ramakrishna är alla hämtade ur boken "Ramakrishnas samtal" upptecknade av signaturen "M" och med inledning av Swami Nikhilananda. (Proprius Förlag)

Rajneesh har gått under jorden

Bhagwan Shree Rajneesh har överraskande stängt sitt ashram i Poona, Indien och begett sig till Förenta staterna. Anledningen till detta är i skrivande stund inte helt klar, men det är känt att han en längre tid lidit av diabetes och astma. Nyligen har han dessutom fått besvär med ryggen. Officiellt från rörelsen sägs också att han för sin hälsas skull rest till USA för att stanna där under obestämd tid. Det meddelas även att Rajneesh nu ingått i "det nya och slutliga stadiet av sitt arbete", tystnad.

Ingen tycks veta säkert var femtioårige Rajneesh befinner sig. Men han uppges ha varit synlig i New Jersey, där ett Rajneesh-center är beläget.

Rajneesh har varit en kontroversiell guru, i synnerhet i Indien, på grund av sin lära att *allting är tillåtet*, något ovanligt bland guruer.

Han föreskriver inga särskilda övningar, såsom meditation eller yoga, och inte heller någon bestämd diet. Han kräver inte avstående från sex, droger, tobak eller något annat "världsligt". Han menar att frihet, både bruket och missbruket därav, ger lärdomar. Man lär endast genom sina misstag.

Ett par hundra tusen människor – varav nära hälften amerikaner – lär ha blivit initierade av honom, många av dem välutbildade västerlänningar. Men hos den lokala befolkningen har han och hans lärjungar inte varit populära, och hot till livet har förekommit.

Ashramet i Poona är alltså stängt, men Rajneeshs anhängare säger att det kommer att återuppstå på annan plats.

Källor: *New Age*, september 1981, och *Update*, augusti 1981.

Tenhaeff död

Parapsykologen professor Willem Tenhaeff har avlidit. Han var född 1894, och 1928 blev han doktor i psykologi på en avhandling om "paragnosis". 1953 utnämndes han till professor i parapsykologi i Utrecht, Holland, och ledare för Institutet för parapsykologi. Han blev världens förste officiella professor i parapsykologi. Tenhaeff blev känd inte minst för sina undersökningar av paragnosten Gerard Croiset.

I en artikel som publicerats i Sökaren – och ingår i boken "Vår tids mirakler" – skrev Tenhaeff att han i sin bok *Het Spiritisme* visat det icke giltiga i det som på parapsykologisk grund vanligen anföres för den spiritualistiska övertygelsen som verkliga bevis för identitet, men att han aldrig förenat sig med dem som betraktar den spiritualistiska hypotesen som en fullständigt oacceptabel parapsykologisk arbetshypotes.

Robert Crookall död

Dr Robert Crookall, engelsk geolog, botanist, paleontolog och parapsykolog avled i januari, 91 år gammal. Han var en pionjär i studiet av utankroppsliga upplevelser och själv övertygad om livets fortsättning efter döden. Han samlade berättelser från hela världen om utankroppsliga upplevelser, vilka han ansåg bekräftade hans tro på fortlevnad, och han skrev flera böcker. Birgit Lange berättar i sin bok "Jordskred?" om Crookall, och det finns också ett avsnitt om honom i Sven Magnussons "Det 'övernaturliga' och vår världsbild".

TV-kritiker från "andra sidan"

Fastän Heinz Ehlert dog för 18 år sedan, styr han fortfarande sin änka Eleonors TV-tittande. Om han har invändningar mot ett program, omtalar Eleonore, stängs apparaten av genom paranormal kraft. Parapsykologen Hans Bender, som har besökt Eleonores hem i Solingen, Västtyskland, för att undersöka fenomenet, kan inte förklara det. "Det är en märklig kraft, som avskyr populärmusik", säger han.

Källa: Parapsychology Review, nr 3, 1981.

Psi-doktorer

Det finns nu över 50 doktorer i parapsykologi i världen, därav omkring ett dussin i Storbritannien. Det upplyser en parapsykolog Andrew Green i tidskriften *Psychic News*. En av de senaste "psi-doktorerna" heter Susan Blackmore, och hon har forskat om utankroppsliga upplevelser.

Det är fint att skriva i Sökaren. Det ger socialt anseende – i synnerhet om hundra år. År 2081 kommer sensibla människor att sitta på biblioteken och läsa vad som stod i denna tidskrift hundra år tidigare. De kommer att tänka: redan då, i slutet av 1900-talet, var dessa människor engagerade i frågor som nu börjar intressera var man.
Var glad, du, att Sökaren finns!

Psykoterapi

Förändring behöver inte vara långsam och plågsam. Med metoder från **Neuro-Linguistic Programming (NLP)** kan du utnyttja dina egna resurser till att ge dig den förändring du själv önskar. Ofta räcker det med en hel dags intensivt arbete.

Gunnar Lutström

(certified practitioner)
Tel. 08-30 72 65 (lättast f m
7.00-9.00 och efter 18.00)

VAD ÄR TEOSOFI? Bok på 163 sidor GRATIS!

NU dessutom 3 FÖRMÅNSERBJUDANDEN

Större kunskap ger intressantare liv!

Teosofiska Bokförlaget

Sveavägen 45
111 34 Stockholm

Härmed beställes gratisboken "Vad är teosofi?"

Namn:

Adress:

Post:

Tel:

Nytt nummer av

MEDIUM

nu med ny fräsch layout

SPÅR AV BESÖK FRÅN STJÄRNAN SIRIUS?

Dogonerna i Afrika har något i sin tradition som verkar vara en utomjordisk kontakt!

Varifrån har de fått sin vetenskap om Siriussystemet utan astronomiska instrument?

Utförligt reportage med anledning av besök av Robert Temple, som skrivit om mysteriet i "The Sirius Mystery".

Dessutom bl a:

Kan människan vara utanför sin kropp?

Djur har ett magnetsinne, ett "sjätte sinne"!

Vad är healing och vilka olika slag av healing finns det?

Ar spädbarns tänkande telepatis?

Som synes ett mycket varierande nummer som kostar 10:–. Du får det genom att sätta in 12:– (inkl. porto) på pg. 37 79 90 - 7, Föreningen för Psykiofysik, och ange "MEDIUM nr 21" på talongen.

Medlem i föreningen för 1981 blir Du genom att sätta in 75:– på ovan nämnda postgiro och skriva "medlemskap –81" på talongen (Medium ingår i medlemsavgiften). Personer utanför Stor-Stockholm, pensionärer och ungdomar under 25 år betalar endast 50:–.

HYNEKS MANIFEST

Seriösa ufologer i alla länder, förena er! Upprätta en vetenskapligt professionell standard på UFO-forskningen och markera avståndstagande från fantasterna, diletanterna och de oansvariga skribenterna! Det säger "ufologins guru" J. Allen Hynek.

– Jag blev bokstavligen inslängd på den moderna UFO-scenen alldeles i början – och vad mera är, jag fick betalt för det! År 1948 erbjöds jag att ingå i (flygvapnets UFO-undersökningsprogram) *Project Sign*. Därigenom fick jag möjlighet att undersöka de allra första UFO-rapporterna som inkom till det amerikanska flygvapnet. Senare fick jag erbjudande att ingå i *Project Blue Book* (som efterträdde *Project Sign*) från dess start och blev som en följd därav associerad medlem av den numer ganska ökända Robertsonpanelen samt, långt senare, närstående, men utan att alls tillhöra, den tvivelaktiga Condonkommittén. Min förbindelse med flygvapnet avslutades 1969 i och med att *Blue Book* slogs igen. Därefter har jag, vilka rykten om motsatsen som än kan ha varit i omlopp, inte haft några som helst förbindelser varken med myndigheterna, militären eller med CIA. *Center for UFO Studies*, som tillkom 1973 som ett seriöst, vetenskapligt forskningscenter, grundades uteslutande med frivilliga medel.

Detta och det följande berättar den pensionerade astronomen, numera ufologen på heltid J. Allen Hynek i tidskriften *CUFOS Associate Newsletter*, som hans UFO-forskningscenter ger ut.

– Under de senaste 33 åren har jag haft möjlighet att åse UFO-fenomenet i all dess prakt, absurditet och gåtfullhet. Jag har haft en underbar utsikt över den pågående föreställningen – Adamskis, Bethurums och Mengers orimligheter, Giant Rock-konventens cirkusatmosfär, Angeluccis och Long John Nebels underligheter och de plattityder som serverats i budskap från

"rymdbröder" – men också seriösa rapporter från människor som blivit kontaktade eller kidnappade och som utan att vilja det kastats in i upplevelser som de inte kunnat förstå och som varit skrämmande men mycket, mycket verkliga och vidare den märkliga blandningen av fysiska och psykiska aspekter av UFO-fenomenet i fall som dr X, Betty Andreasson, Sandy Larsson, och många fall med "försvunnen tid" – samt även de mer "lugnande" (comforting) fysiska fallen.

– Dessa senare är, fastän gåtfulla och ibland ett utmaning av sunda förnuftet, ändå "lugnande", eftersom vi här har påtagliga saker, såsom ringar brända i marken, bilar som stannat när UFO varit i närheten, metalliska skivor som flyger omkring i skyn, fotografier och radarobservationer. Vi kan inte förklara dessa fall, men de tycks ingå i vår välkända fysiska verklighet – åtminstone gör deras effekter det! Jämförda med berättelser om teleportationer, bilar som styrs utan förarens medverkan, prekognition, telepatiska budskap och en mängd andra paranormala fenomen, såsom poltergeistar, så förefaller en skiva som observerats på himlen om dagen eller ett enkelt nattligt ljus vara lätta saker att ta itu med! Jag sa "förefaller", ty lätta är de ju inte. Jag uppfattar dem som lika mystiska och gåtfulla som UFO-fenomenets rent psykiska aspekter. Ja, jag tror att de fysiska och psykiska aspekterna helt enkelt är två sidor av samma mynt. Och precis som fysikern måste acceptera ljusets paradoxala natur, att det å ena sidan består av vågor men å den andra av partiklar, två olika egenskaper som synes helt oförenliga, så kanske vi på vår nuvarande kunskapsnivå måste acceptera att UFO-fenomenet som både fysiskt och icke-fysiskt synes oss ha oförenliga egenskaper.

– Jag har också sett UFO-organisationer komma och gå – vilken parad! Ofta har de haft sina egna älsklingsteorier, en del mystiska, en del religiösa, en del vetenskapligt orienterade.

– Och jag har sett den veten-

skapliga världens förakt och hån, i öppen konflikt med vetenskapens ideal. En vetenskapsman som Erwin Schroedinger, en av kvantmekanikens pionjärer, skrev en gång: "En vetenskapsman bör vara nyfiken och ivrig att komma underfund med saker." Raka motsatsen har varit fallet med det vetenskapliga etablissemangets inställning till UFO: när vetenskapsmännen har hört talas om UFO-fenomenet, har de hållit för näsan som om de burit en död råtta till soptippen!

– Vetenskapsmännens brist på nyfikenhet kan tillskrivas deras okunnighet om att det finns något att vara nyfiken på! Se på den typiske vetenskapsmannen: han är upptagen av sina egna ofta enkelspåriga projekt och av tävlan med sina likar om forskningspengarna, och han har bråttom att publicera nya forskningsresultat innan någon annan hinna före. Denne typiske vetenskapsman, vad känner han till om UFO-fenomenet? Jo, bara vad han fått veta genom att ögna i tidningar, vad han sett och hört i något sensationspräglad TV-inslag och vad han hört från flygvapnet och läst om Condonrapporten.

– Dessutom: kan en naturvetenskapsman ta UFO-rapporter på allvar – med tanke på de historier som har berättats av folk vilkas förstånd vetenskapsmannen knappast kan hysa respekt för, om resor till Venus och påståenden av Adamskityp om städer, vatten och växtlighet på månens baksida? Nej, det kan han uppenbarligen inte. Med tanke dessutom på den veritabla floden av vantolkningar av naturliga fenomen, som kallas UFO, samt rapporterat egendomligt uppträdande av verkliga UFO, vilka vetenskapsmannen inte bryr sig om under intryck av alla de påhittade UFO-historierna och alla vantolkningarna, skulle ingen strängt upptagen vetenskapsman ta sig tid att göra sig bekant med UFO-fenomenet – det skulle ta alltför mycket från hans övriga arbete. Jag hade turen att bli tillfrågad om jag ville studera UFO-fenomenet – och få betalt för det – men ändå tog det mig flera år att

ändra min ursprungliga inställning. Man kan inte rimligen vänta sig att vetenskapsmännen skall acceptera UFO på grundval av vad vi för närvarande har att komma med.

– Det finns ytterligare en orsak till att den vetenskapliga världen har undvikit UFO-fenomenet, och det är den utomjordiska hypotesen. Det ligger en paradox i detta. Vetenskapsmän, som Carl Sagan, medger gärna att det finns stora möjligheter för intelligent liv anorstades i universum, men att UFO skulle representera denna intelligens – bort det! Huvudskälet till denna negativa inställning är de stora avstånden i universum.

– Låt tjockleken av ett vanligt spelkort representera avståndet mellan jorden och månen, alltså det avstånd som människan själv har tillryggalagt i rymden. Betänk sedan hur många sådana kort som skulle behöva placeras intill varandra, sida mot sida, för att markera avståndet till den främmande stjärna som ligger närmast oss i rymden. Det skulle bli *tre* (svenska) *mil* av spelkort, där tjockleken på varje kort alltså representerade avståndet mellan jorden och månen.

– Vi har tillryggalagt tjockleken på ett spelkort. Men *tre mil* av dem, hur skulle det vara möjligt?

– En vetenskapsman är inte, tvärtemot en allmän uppfattning, någon vidare fantasirik person. Han tror på dagens vetenskap på samma sätt som hans föregångare trodde på sin tids vetenskap, fastän föregångaren inte ens hade en vision av den vetenskap vi har i dag, så att kärnkraften hade varit lika skrattretande för artonhundratalets vetenskapsman som UFO är för vetenskapsmannen i dag!

– Vetenskapsmannen tror att rymdfart har sina gränser, bland annat på grund av den miljonfaldiga ökning av bränsle som krävs om vi bara vill närma oss ljusets hastighet. Liksom sina föregångare spekulerar vår tids vetenskapsman inte om, och har ingen vision av, vad som kan komma att vara känt av vetenskapen om hundra eller tvåhundra år. Han är i alla händelser säker på att Einstein inte kommer att rubbas. Han säger tvärsäkert att "det finns ingen möjlighet att ta sig hit till vår planet från andra solsystem". Och innan man kan visa honom hur det går till, bryr han sig inte om att lyssna till vad man säger.

Vad kan nu vi, som är vetenskapligt UFO-intresserade, göra åt det ointresse för UFO-fenomenet som finns i den vetenskapliga världen idag? Jo, menar Allen Hynek, vi

kan förena oss i en strävan att presentera och utforska UFO på ett professionellt, vetenskapligt sätt. Och han understryker att innan ufologin blir ett riktigt vetenskapsområde, kommer den oskickliga UFO-forskningen att fortsätta.

Ufologin saknar alltså ännu verklig kunnighet och kompetens. Men det är Hyneks intensiva önskan att ufologin skall bli vetenskapligt professionell, dvs en verklig vetenskaplig specialitet med hög standard. Detta är nödvändigt, om man skall komma någon vart. För den saken fordras, säger han, helt enkelt en storstädning, inte bara i USA utan internationellt. En sådan storstädning kan göras, ty inom varje UFO-organisation finns en liten kärna av personer som förstår vad ett vetenskapligt sätt att angripa problemet innebär, som avskyr fantasterna och som vill göra rent i stallet...

Hynek säger att han kommer med ett manifest, en kallelse till de människor som har ett vetenskapligt intresse för UFO-fenomenet att sluta leden och förena sig för att i samverkan slå fast vad som är professionell standard och vilka etiska regler som skall gälla för forskare och skribenter inom UFO-området.

Hynek vill inte att existerande UFO-organisationer skall upplösas, och han vill inte bilda någon ny organisation. Men han vill att de seriöst UFO-intresserade, förenade i en gemensam förståelse för vad som behöver göras, tillsammans skall formulera en *guide* för den vetenskapliga ufologin. Han menar också att det bör ställas bestämda krav på "ufologer", liksom på exempelvis advokater och läkare. Det behöver finnas en accepterad standard för forskare och forskning inom UFO-området.

– UFO-fenomenet är fängslande och förbryllande och det kan vara ytterligt betydelsefullt, säger Hynek. Det har beskrivits på ett oriktigt sätt både för allmänheten och för den vetenskapliga världen. Mycket av detta är vårt, de vetenskapligt UFO-intresserades, fel därför att vi har låtit det ske.

Liksom det finns fackorganisationer, yrkessammanslutningar, som talar för medlemmarna och för området som sådant och som även ser till att medlemmarna håller en viss standard, så borde det, anser Hynek, finnas något sådant också för ufologin. Men det existerar alltså ingen organisation som kan försvara ufologin eller fördöma och utesluta personer som begått fel, till exempel skrivit på ett oansvarigt sätt.

När någon framstående veten-

skapsman framträder i TV och ger en fullständigt felaktig bild av vad UFO och UFO-forskning är, så bör han kunna ställas till svars menar Hynek, och inte av en handfull personer, utan av det ufologiska vetenskapsområdets utsedda representanter.

Hynek säger att han inte (som Martin Luther) har någon kyrkport där han kan spika fast sina teser, men han hoppas att manifestet skall spridas och publiceras på många språk.

– Vi måste inse, betonar han, att ufologin idag är vad kemin var, medan den ännu var alkemi – ett storartat sortiment av vidskepelser, trosföreställningar, önsketänkande etc. Men till sist utvecklades vetenskapen kemi ur den alkemiska röran.

– Ufologin måste bli ett vetenskapsområde, och början därtill måste komma snart, för om detta inte sker, då har vi framför oss ytterligare några decennier av drift med ufologin, förlöjlighanden samt löst prat om UFO-observationer och ett onödigt trätande bland de många diletanterna inom området.

– Om vi bara kan presentera ufologin på ett värdigt och professionellt sätt, då är jag övertygad om att vi skall få stöd för seriös forskning. Och långsamt men säkert kommer då ufologin, om UFO-fenomenet fortsätter, att utvecklas till ett riktigt vetenskapsområde.

Anm: Ovanstående är en detaljerad redogörelse för innehållet i ett föredrag av J. Allen Hynek, återgivet i *CUFOS Associate Newsletter*, september 1981.

Studiecirklar anordnas i *Tarot*

vidare lägger och utläser

i dom magiska Tarot-korten.

03124 78 92

Muralkonst och -filosofi i Stockholm

En astrologidator

Sedan några år finns en bärbar dator för astrologiska beräkningar. Den har konstruerats av några medlemmar i filosofistudiecentret "Wisdom's goldenrod" i Valois utanför Ithaca, New York, som det har skrivits om ett par gånger i Sökaren. Där använder man sig bland annat av astrologi för självkännedom och andlig utveckling.

Den som stått för det huvudsakliga arbetet bakom den astrologiska datorn är en indisk elektronikingenjör vid namn Om Gupta. Men han har haft god hjälp av astrologikunniga vänner. I fem år funderade man innan datorn kunde börja tillverkas. Den gör betydligt säkrare uträkningar än en människa kan göra med hjälp av tabeller och egna beräkningar, och naturligtvis mycket snabbare.

– För att få fram bara aspekterna i en människas horoskop behövs 144 uträkningar, förklarade Gupta, när jag häromåret besökte firman Digicomp i Ithaca, som tillverkar och säljer datorn. Den mänskliga faktorn gör att fel lätt uppstår. Ett noggrant horoskop, som kan ta upp till 40 timmar att få fram för hand, klarar datorn på fem minuter.

Gupta är inte själv astrolog, men han säger att han inte skulle ha sysslat med datorn om han inte hade sympatiserat med astrologin.

– Det finns orsakssammanhang som vi ännu inte förstår, menar han.

Datorn, som kostar drygt femton tusen kronor, säljs nu i USA, Kanada och vissa länder i Europa.

En av försäljarna på Digicomp är Jeff Cox, som har studerat filosofi och astrologi i över tio år. Tillsammans med vänner och arbetskamrater arbetar han både ideellt och professionellt med att utveckla astrologin. Han håller med om att mycket av kritiken mot den är berättigad, eftersom astrologin har missbrukats av många och det har uppstått en del villfarelser kring den.

– Vi försöker befria astrologin från all bråte av ovederhäftigt tyckande och rekonstruera den gamla astrologin, så att man får något som håller att arbeta med, säger han.

Astrologin är värdefull, anser Jeff. Och han menar att om man kan erkänna psykologi som vetenskap, så måste man kunna erkänna astrologi också.

– Den hjälper oss på samma sätt att lära känna oss själva, att förstå vårt eget och andras beteende. Den hjälper oss att vara bättre förberedda på de svårigheter som vi har

Människa – känn Dig själv!

Syftet är att Du ska nå och förverkliga din innersta kärna, ditt högre Jag, och lära Dig att uttrycka det i handling till allas bästa.

Björn Roxendal håller föredrag och kurser med instruktioner från det Stora Vita Broderskapets läror. Vi kommer att arbeta med bl a visualisering, meditation, affirmationer, andningsövningar och vetenskapen om det talade ordet.

Björn Roxendal

c/o Nordblom, Fridhemsgatan 10, 1 112 40 Stockholm Tel. 08-54 40 47

Ivan Troëng

MAGNETISM ett bra medel mot CANCER

Denna nya skrift finns nu i hälsobutikerna eller direkt från oss. Ring eller skriv eller sätt in 15:- kr på postgiro 25 20 64-1 och begär Cancerskrift.

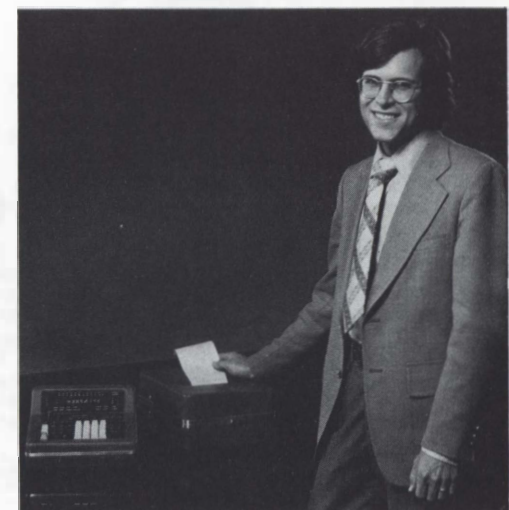
Stiftelsen TERAPIMAGNETER
Måsvägen 63 – 312 00 Laholm – Tel. 0430-250 10

att gå igenom.

Han menar också att astrologi och andlig utveckling hör ihop. Vi är inte fångar i våra horoskop. Ju mogna människor vi blir, desto mindre låter vi oss styras av tendenserna i våra horoskop och desto mer kan vi höja oss över hämmande och begränsande mönster i våra liv och bättre förstå och utveckla inneboende möjligheter.

Jeff nämnde också flera vetenskapsmän som har arbetat med astrologin, från Isaac Newton till den nu levande amerikanen I.P. Morgan, vilken började med att försöka bevisa att astrologin är en bluff men efter många undersökningar blev "omvänd".

Åsa Freij Jeff Cox med datorn

Sökarguiden

Sagokvällar på Vega

Tisdag kl. 19.00 på Café Vega, Vegagatan 15 (vid Odenplan)

(minns du kamelen i förra Sökaren? Här presenteras "Räskamelen")

Dulbasar

på KLUBB KAMELEN med Tibetanska Buddhistcentret i Hägersten fredag-söndag 4-6 december. Massor av fynd att göra bland alla mantras.

mot livets mål

kan du flyga med BJÖRN ROXENDAL som lär ut det mesta om det VITA BRÖDRASKAPET. Samtliga föredrag på Kungsholmsgatan 30 nb kl. 19.00

- 4 dec Det stora vita brödraskapet
- 11 dec Din egen inre Guru
- 18 dec Änglar, mästare och människor
- 8 jan Buddhas väg
- 15 jan Mysteriet med Livets transcendens

YOGA-skola

har öppnats i höst i Uppsala - den heter SATYANANDA YOGASKOLA och läraren är ingen mindre än Swami Nirvikalpananda, ärevördig lärjunge till Swami Satyananda i Indien. Adressen är Satyananda Yogaskola c/o Frisk Geijersgatan 12 A, 752 26 Uppsala 018-10 15 28

ASTROLOGI

ja, det bevisade ju Sökaren helt nyligen att det inte fungerade men visst tar man lätt fel nu för tiden. På VATTUMANNENS anslagstavla hittar du många astrologer som står till tjänst, en av dem är Bert Yoga Jonson som nu har en veckoslutskurs i astrologi den 4-6 dec. Ring 08-68 84 89

Brinner ljuset ner eller upp?

Jag har kommit högst
och är därför bäst

Just det! Det händer mycket under julen runt om i landet. (fick just bra från tanten i går!)

Hälsofrämjandet ordnar nyårsresa till Cypern med JOHAN WRETMAN som där talar om psykisk hälsa. Ring Jane Nyman 08-80 12 38 om du vill veta mera.

JULKURS 19-26 dec
NYÅRSKURS 26-2 januari
SYMBOL-MEDITATION 4-24 januari

TORA

på Nolgården med Rode Orm och Marianne Nicou som lärare. Information och anmälan: TORA-institutet, Nordhemsg. 43 A 413 06 Göteborg tel. 031-24 68 16

Måndagsgruppen Sveavägen 41, kl. 19.30 ABF

- 7 dec Häxor, djävlar och helveten, Pastor Olle Hjern
- 14 dec Äventyret som livsform, Åke Mälhammar
- 21 dec Metodiken för ett skapande liv, Åke Mälhammar
- 1982
- 11 jan Gunde Johansson, Fröding-, Ferlin- och Dan Andersson-kväll.
- 18 jan Waldorfpedagogiken eller Ellen Keyskolan. Hans Möller

Stockholms Spiritualistiska Förening

KARLAVAGEN 52 1 tr ned 114 49 STOCKHOLM	
Dec	Kl.
Ti 1	19.30 Meditationscirkeln Se sid 5
M 4	19.30 Seansandakt Gustav Norberg Sandviken
Ti 8	19.30 Studiecirkeln Se sid 5
L 12	14.00 JULFEST. Gåvor till vår stora lotten mottages med tacksamhet senast den 9 december. Alla hjärtligt välkomna!
Ti 15	19.30 Meditationscirkeln Se sid 5
Jan.	Kl.
M 11	19.30 Seansandakt Bettan Holm
Ti 12	19.30 Studiecirkeln Se sid 5
M 18	19.30 Seansandakt Doris Ankarberg
Ti 19	19.30 Meditationscirkeln Se sid 5
L 23	14.00 Seansandakt Gustav Norberg Sandviken
M 25	Gruppsanser. Doris Ankarberg 7 deltagare varde ra kl. 12 och 14. Anmälan i expeditionen
Ti 26	19.00 Studiecirkeln Se sid 5
S 31	14.00 Öppet Hus Kl. 16.00 Meditation

SKANDINAVISKA SWEDENBORGSSÄLLSKAPET

Finns det en gudomlig försyn?

Så frågas i den nyligen utkomna och i nyöversättning mycket digra boken av Emanuel Swedenborg. Boken heter **Den Gudomliga försynen** och kan beställas genom Skandinaviska Swedenborgssällskapet, Tegnérlunden 7, 111 61 Stockholm

Livsfestivalen

"låt oss tända ett ljus"

Preliminärt program. Lördagen den 12 december på ALLHUSET, Frescati, Tunnelbanan: Universitetet. Inträde: 20:- för hela festivalen.

Teaterföreläsning ELDFÄGELN

12.15

Vägen, sanningen och livet.

STUDENTPRÄSTERNA

En kosmisk utvecklingssaga

HÅKAN SNELLMAN

Klassiskt flöjtspel

Den sanna och falska makten - LUDVIG JÖNSSON

14.45

Klassiskt flöjtspel

Yoga - den evige körsvennen - BASIL CATOMERIS

16.00

Education and world government in the New Age - ANIL HORN

New Games - lekar för STORA och små - LARS LAGERSTEDT

Den nya världsbilden - den nya människan. JAN GRÖNHOLM, KERSTIN NORDIN

Allsång, visor i ett kosmiskt perspektiv. ROLAND VON MALMBORG

19.15

Gemensam måltid

Bildspel. DIETRICH MÜLLER

20.45

Livsbeifrämjande teknik och helhetssyn i samhället. AMBJÖRN NAEVE

Rörelsedramatik

Astrologi - ett sätt att leva.

Musik och spektakel med ANDERS FUGELSTAD, STEFAN DEMERT och JEJA SUNDSTRÖM

MONICA SEILITZ läser en gonattsaga innan vi skiljs åt.

WORKSHOPS OCH PARALLELLPROGRAM

Utveckling mot helhetssyn - hur kan man förverkliga den? DIETRICH MÜLLER

En resa genom några av Amerikas nationalparker - Eva Horney

Att arbeta med sig själv och hjälpa andra - BJÖRN ROXENDAL

Kirlianfotografering

Filmer

Tai Chi

Dessutom bokbord och utställningar. Kontakta Eva Horney om du är intresserad att hyra plats: 08-16 02 60 (dagtid) eller 62 54 13 (kvällstid)

ägare till tidskriften har Mark möjlighet att skriva precis vad han vill och behöver inte ta hänsyn till en ägares krav. Men Mark känner att han har organisationen bakom sig; han är dess talesman, men är ändå inte styrd av den, utan kan göra tidskriften så som han själv önskar.

Men hur är det nu, strävar verkligen alla dessa olika *New Age*-rörelser och -personer, som Mark skriver om, i samma riktning? Är det berättigat att se dem som en enda *New Age*-rörelse? Både ja och nej! svarar Mark, "ja" såtillvida som de delar Nya Tidsålderns grundläggande värderingar, men "nej" i den meningen att de flesta inte inser att deras idéer passar samman i ett större mönster liksom bitarna i ett pussel. De flesta inser inte heller att det finns andra människor över hela USA som arbetar med samma mål för ögonen som de själva, men ibland på andra sätt.

Mark har skrivit sin bok bland annat för att många genom att läsa den skall inse att de är delar av en omfattande *New Age*-rörelse, en rörelse som Mark betecknar som "den tredje kraften" i amerikansk politik. Den företräder en radikal politik som varken är höger eller vänster men som går till roten av problemen.

De flesta som arbetar politiskt aktivt i USA gör detta inom den marxistiska idéramen eller med det traditionella vänstertänkandet. Men inom *New Age*-rörelsen har man inte samma inställning till pengar och ägande av saker, som de andra har, utan värderar mer sådant som vänskap, ett "mjukt" samhälle, andlig utveckling, tjä-

nande av andra, samarbete, socialt arbete, undervisning och kärlek, samt en småskalig ekonomi.

För Mark Satin är politik "alla de sätt på vilka vi behandlar varandra, som individer, som grupper, som regeringar. Politik är alla de sätt på vilka vi behandlar vår miljö. Den är alla de sätt på vilka vi behandlar oss själva. *New Age*-politik är alltså en politik som lär oss att axla *personligt och kollektivt ansvar* för vårt sätt att behandla andra, naturen och oss själva. Det är en politik i vilken vi axlar detta ansvar inte utifrån en känsla av obehaglig plikt, utan utifrån en känsla av verkliga, outnyttjade *möjligheter*."

SM

BABAJIS KRIYA YOGA

- Asanas – Hatha Yoga
- Pranajam – Andningstekniker
- Dhjanam – Meditation
- Mantras – Befriande frö-ljud
- Bhakti – Hängivenhet

Gratis introduktionslektioner varje mån & fre kl. 18–20.30
Grevg. 18 ① Östermalmstorg
tel. 08/62 63 00

Kontakt

Man några år över femtio, rökfri, vital, önskar kvinnlig bekant, proper och harmonisk med intresse för religion, parapsykologi, mystik etc men ändå med fötterna på jorden. Helst i Stockholms-trakten. Alder egalit.
Svar till "Inga statusbehov" Sökaren f.v.b.

Pris för kontaktannonser: 40 öre per ord + 4: – i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 10: –. Moms inräknad.

SUNRISE. Engelskspråkig tidskrift från Teosofiska Samfundet – Pasadena 10 nr/år endast 30: –. Skriv gärna och begär gratis ex. från Anne Eek, Eriksbergsgatan 18, 114 30 Stockholm.

BUDDHASASANAFÖRLAGET Box 5158, 102 44 Stockholm

Skrifter ur den buddhistiska palikanon:

Buddhas stora meditationstal
40 sidor, ca 20: –

Buddhas tal till Sigala
24 sidor, ca 16: –

**Buddhas tal till Kalamafolket/
Talet om rätt syn**
40 sidor, ca 19: –

Övrigt:

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15: –

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7: –

I bokhandeln eller direkt från förlaget

Kinesiska parapsykologer

Det finns en parafysik-grupp i Peking, folkrepubliken Kina. Den är underställd den kinesiska vetenskapsakademien och har till uppgift att bedriva psi-forskning. Ledare är dr Hsu Hung-Chang vid det kinesiska institutet för högennergifysik. Dr Hsu meddelar att han under senare år har observerat ESP och PK hos ett antal försökspersoner och att det pågår psi-experiment i flera kinesiska laboratorier.

Adress: Hsu Hung-Chang, Paraphysics Group, Institute of High Energy Physics, P.O. Box 918 – 1A5 (Akademia Sinica) Peking, People's Republic of China.

Källa: Parapsychology Review, nr 3, 1981.

Succé för kinesisk UFO-tidskrift

Det första numret av den första kinesiska UFO-tidskriften har utkommit i år. Det trycktes i 300 000 exemplar och lär ha sålts ut efter tio dagar. Tidskriften, som skall komma ut varannan månad, kunde köpas i ungefär halva Kina.

Priset är betydligt högre än för andra tidskrifter som finns att köpa i Kina. Ändå såldes alltså första numret snabbt ut. Det visar att det finns ett stort intresse för UFO i folkrepubliken.

Det är professor J. Allen Hyneks tidskrift *CUFOS Associate Newsletter*, maj 1981, som upplyser om detta. Den meddelar också att kineserna har bett att få citera från *CUFOS Associate Newsletter* och gör reflexionen att det skall bli intressant att få se kinesernas reaktion, när det står klart för dem att de inte är ensamma om att observera oidentifierade föremål i luften.

I sitt juninummer meddelar sedan *CUFOS Associate Newsletter* att nummer två av den kinesiska tidskriften har utkommit, med en bild av J. Allen Hynek vid ett teleskop på första sidan.

Engelsk översättning av tidskriften, eller åtminstone delar av den, kan erhållas från Paul Dong, P.O. Box 2011 Oakland, Ca 94604, USA vilken är amerikansk representant.

Min kropp är mitt hem,
det enda hem jag har.
Det är ett vackert hem.

Åsa Freij

Henry David Thoreau, 1817 – 1862, nordamerikansk filosof, naturvän och författare, känd framför allt genom sin bok "Skogsliv vid Walden".

Under senare år har jag ofta funnit, att jag inte kan fiska utan att förlora något av respekten för mig själv. Jag har försökt det åter och åter. Jag besitter skickligheten och har liksom så många av mina vänner en viss instinkt åt det hållet, vilken då och då vaknar och lockar mig; men alltid när jag slutat känner jag, att det skulle varit bättre om jag låtit bli att fiska. Jag tror inte att det är något självbedrägeri. Det är endast en svag antydning, men så är också det första gryningsljuset. Otvivelaktigt har jag i mig denna instinkt, som härstammar från skapelsens lägre plan; likaväl blir jag från år till år mindre och mindre en fiskare, utan att jag därför förvärvar mer humanitet eller ens ökad vishet; för närvarande har jag slutat fiska helt och hållet. Man jag inser, att om jag åter flyttade till skogarna, skulle jag åter frestas att bli jägare och fiskare på allvar. Det låder för övrigt något orent vid fiskdiet liksom vid allt kött; jag började inse hur köksbestyren kan bli så många och varifrån de dagliga ansträngningar härledde sig som kostar så mycket, att varje dag se renlig och respektabel ut samt att hålla huset fritt från alla obehagliga syner och odörer. Eftersom jag varit min egen slaktare, diskpojke och kock på samma gång som den gentleman, för vilken rätterna tillagades, kan jag uttala mig med stöd av en ovanligt allsidig erfarenhet. Den praktiska invändningen mot köttföda är i mitt fall dess orenlighet; och dess-

utom detta, att när jag fångat och rensat och kokat och ätit min fisk, föreföll den mig inte ha tillfört mig någon verklig näring. Det hela var obetydligt och överflödigt samt kostade mer än det var värt. Något bröd eller ett par potatisar skulle ha gjort samma tjänst med mycket mindre besvär och snusk. Liksom många bland mina samtida har jag under många år endast sällan förtärt animal föda, inte heller te, kaffe o.d.; inte så mycket på grund av att jag anser sådant ohälsosamt, som emedan det inte tilltalar min fantasi. Motviljan mot kött alstras inte av erfarenheten utan är en instinkt. Det tyckes mig skönare att leva knappt och uthärda försakelse i flera avseenden; och ehuru jag aldrig fullt ut gjorde så, gick jag likväl långt nog för att tillfredsställa min fantasi. Jag tror att envar, som allvarligt strävar att bibehålla sin högre eller poetiska begåvning i bästa funktion, varit särskilt böjd att avhålla sig från animalisk föda samt från mycket föda av vilket slag som helst.

*

Det må vara fruktlöst att fråga, varför fantasin inte tilltalas av fett och av fläsk. Det är nog för mig, att det verkligen är så. Innebär det inte en förebräelse, att människan är ett köttätande djur? Det är sant, att människan kan leva av att förtära andra djur och verkligen också gör så i stor utsträckning; men det är en sorglig form av tillvaro – vilket envar som vill vara med om att snärja kaniner eller slakta lamm lätt kan lära sig inse – och den, som lär människan att hålla sig till oskyldigare och hälsosammare födoämnen, kommer att bli betraktad som en släktets välgörare. Hurudan min egen praktik än må vara, hyser jag intet tvivel om att det ingår som del i människosläktets öde under dess gradvisa utveckling att sluta upp med förtärandet av djur, lika visst som de vilda stammarna slutade upp med att förtära varandra, när de kommit i beröring med mera civiliserade människor.

HENRY DAVID THOREAU.

Profeten

LABORATORIETS FÖR HYPERBIOPSYKOPATAFYSIKALISKA & PARALOGISKA METAFENOMEN MEDDELANDEN:
"OM ETT OTROLIGT SIGNIFIKANT, DUBBELT PSI-MISSING RESULTAT" AV PROF. ETÉN, GRUNDARE, DIREKTÖR, F.I.L.

Av Sven Rosén

En svensk "New Age"-tidskrift

Ett litet gäng entusiaster har startat en *New Age*-tidskrift på svenska. Den heter *Helhetssyn för en ny tid*, och i redaktionen finns Håkan Snellman (ansvarig utgivare) Bertil Kuhlemaan och Björn Roxendal. Första numret, i snygg layout, kom i augusti, lagom till den *New Age*-inspirerade konferensen i Älvsjö, där den delades ut till deltagarna.

Debutnumret tar upp flera ämnen som inte är nyheter för dem som läser Sökaren. Där finns sålunda artiklar om Carl Rogers, Jan Grönholm, Anthony Brooke och Gita Keiller, det så kallade alternativa nobelpriset, den nya bokhandeln *East & West*, Mark Satins *New World Alliance* samt en artikel av Kai Blomqvist om Kooperationen. I övrigt innehåller numret bland annat början av en artikel om P. D. Ouspensky.

Att starta en ny liten ideell tidskrift är naturligtvis inte lätt. Men man får hoppas att kollegan med det vackra blå utseendet kan bidra till ett ökat intresse för *New Age*-tankar i Sverige med omnejd, vilket också kan vara ett plus för den tidskrift du just nu läser. Jag hoppas även att Snellman & Co inte följer i spåren efter ett par andra svenska sökartidskrifter, vilka sorgfälligt undviker att nämna Sökarens existens och refuserar våra annonser.

"Helhetssyn för en ny tid" beräknas utkomma med fyra nummer om året.

SM

Filosofiska problem

Sören Stenlund har på Norstedts förlag utgivit en bok med titeln *Det osägbara*. I förordet påpekar han att det är svårt att säga något om det osägbara och att det är svårt att säga vad boken handlar om. Om det är svårt för författaren så bör

det vara ännu svårare för recensenten. Stenlund förutskickar att han uttrycker sig svepande och inte bryr sig om huruvida hans insikter är sanna. Boken är alltså vanskelig på många sätt.

Med utgångspunkt från Wittgensteins "Tractatus" angriper Stenlund den filosofiska utvecklingen över empirismen och fram till och med den analytiska filosofin. Att, som somliga filosofihistoriker gör, placera Wittgenstein inom den analytiska filosofin ser Stenlund som utslag av dåligt skämtlynn. För Stenlund är Wittgenstein liktydig med frisk luft.

Svårigheten att omtala det osägbara framgår av stenlundskas uttalanden som dessa: Analytisk filosofi är inte analytisk (s. 22-23). Formalism är ett sätt att tänka, eller snarare ett sätt att inte tänka (s. 23). Insikt är inte kunskap (s. 29). Om det inte var felaktigt att tala om meningsteorier i samband med "Tractatus" så skulle man kunna se Tractatus som en meningsteori (s. 33). Den som här väntar sig en precisering av distinktionen väntar förgäves. Inte på grund av att distinktionen är svår eller därför att jag (=Stenlund) inte förstått den, utan därför att jag har förstått den tillräckligt bra för att inte ge mig in på att precisera den (s. 58-59). I allvarlig filosofi måste mångtydiga uttryck användas (s. 61). Med kvantitativ avser jag (=Stenlund) något kvalitativt (s. 77). Det Stenlund skriver är fackfilosofiskt uttryckt, men inte fackfilosofiskt menat (s. 82).

Ett tjugofemtal filosofer åsyftas av Stenlund som de stora förstörarna inom filosofin. Han kallar dem objektänkare. Objektänkandet liknar han vid en sinnessjukdom (s. 173). Bland objektänkarna finns Heraklit (som Stenlund inte nämner vid namn), Descartes, Bacon (som inleder empirismen och lägger grunden för den "ytliga" logiken som ännu idag är allenarådande bland yrkesfilosoferna), Hobbes, Locke, Berkeley, Hume, Mill, Newton, Moore, Russell, Hägerström, Quine och Einstein (som inte heller nämns vid namn). Ca tio

filosofer har enligt Stenlund producerat något som är av värde, t ex Platon, Aristoteles (som Stenlund förstått att man inte kan förstå), Kant, Pascal och Frege.

Jag kan hålla med Stenlund om att det finns mängder med svåra problem i filosofin. Hans kritik går ut på att de analytiska filosoferna inte lyckats få grepp om de svåra problemen och därför flytt till knappologin. Då de inte kan förklara de ständigt föränderliga världsliga tingens så går de över till att diskutera statiska begrepp, begrepp vilka de ofta skapar själva.

Stenlunds kritik är intressant, men han missar att det finns andra filosofier med annan inriktning, t ex pragmatismen, existentialismen och ekosofin. Dessa tre filosofier är inte symbolfixerade som den analytiska filosofin och lämnar inte de stora livsfrågorna för att syssla med petitesseer i kunskapens periferi.

Rolf Ejvegård

Vakna!

Vår väg – en väckarklocka från Miljöförbundet är en skrift på 160 sidor – enligt miljöförbundarna själva deras bästa hittills. Den är lämplig att stoppa i fickan, handväskan eller portföljen för att finnas tillgänglig som reselektyr – i stället för kvällstidningen eller deckaren – ty den kan läsas flera gånger som påminnelse om att vi måste göra något åt miljöeländet.

Det är inte de onda som är det största problemet i världen, har det sagts, utan det är de passiva goda. Tänk, om vi som är emot den nuvarande utvecklingen i världen, vilken vi får betala dyrt med en försämrad livsmiljö, gjorde något åt saken! I stället går vi som passiva "Svens-söner" i våra dagliga göromål, i slitet för brödfödan, fritidsnöjena och låter världen "gå åt helvete".

När jag läser "Vår väg", sänder jag tacksamhetens tankar till miljöaktivisterna som engagerar sig och handlar. Med en större spridning av det engagemanget skulle det vara möjligt att förändra världen.

Att jordens resurser räcker åt alla, om de fördelas rättvist, påpekar en av de 16 författarna i boken, Bengt Gustafsson. Inom Framtiden i våra händer, där Bengt är verksam, går man ut med det dubbla budskapet att vi måste leva enkla och verka för att de resurser som då frigörs, verkligen kommer de behövande till del. Det är bl a viktigt att det finns tillförlitliga hjälporganisationer så att vår solidariska u-hjälp inte hamnar i fel händer. Och det finns det.

Var och en av de 16 författarna ger ett viktigt bidrag till helhetsbilden av vår vacklande värld i dag – ofta understryks resonemangen med chockerande fakta.

Försöken att väcka människorna till insikt och handling är inte något nytt, påpekar Christer Persson, som skrivit avsnittet "Miljöförstörelsens utopier". Vi är inte de första miljöaktivisterna, säger han – det har funnits många före oss – men vi är de sista!

Åsa Freij

Ny hälsotidning

Läkarjournalen heter en ny tidning som utges av "Bra Publikationer AB. Ett Bra Böcker-företag". Och man får, riktigt imponerad, hålla med om att detta är en bra publikation. Anmälaren har läst första numret, som bland annat innehåller en hyllning till Are Waerland, "Du hade rätt, Are!", samt andra artiklar med mycket hälsoovett. Man propagerar för vegetarisk hälsokost och man är kritisk mot den så kallade skolmedicinen och dess företrädare de legitimerade läkarna.

Läkarjournalen vill tydligen att vi skall ta ansvar för vår egen hälsa, inte bara "gå till doktorn" och få recept på droger att svälja.

Läkarjournalen är gjord med stor journalistisk kompetens och i en ordentlig ekonomisk satsning – debutnumret, i A 4-format, är på hela 100 sidor.

Läkarjournalen är en mycket bra tidning, kanske alltför bra för att kunna ges ut. Eller – är tiden inne för ett radikalt omtänkande hos både läkarna och deras patienter, när det gäller frågan hur man blir frisk, och hur man behåller sin hälsa? Vi hoppas på detta.

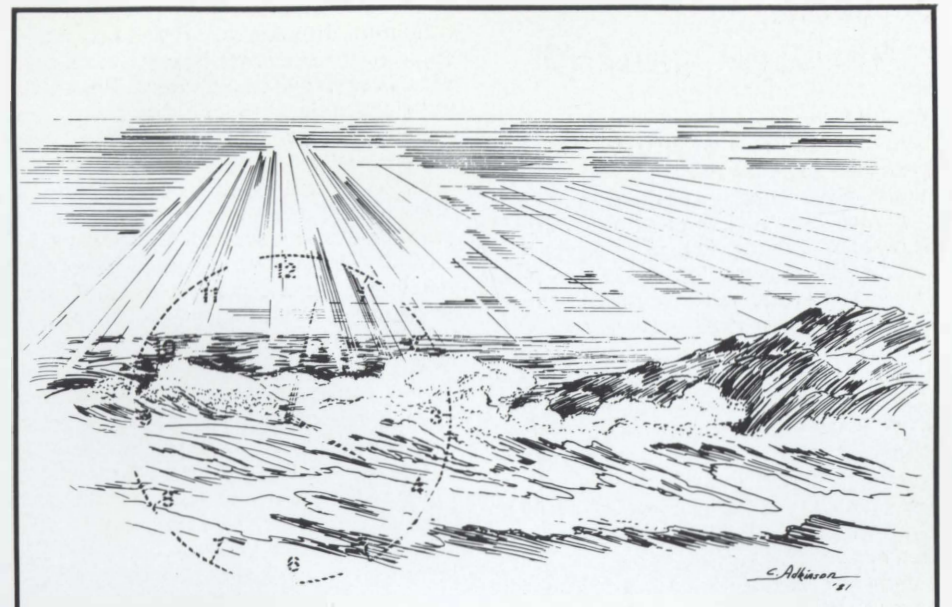
Läkarjournalens chefredaktör heter Age Ramsby.

SM

Nya tidsålderns politik

Bokförlaget Wahlström & Widstrand har glädjande nog satsat på en serie *New Age*-böcker. Mark Satins *Politik för en ny tid. New Age-rörelsens grunder, idéer och handlingsprogram* (pris ca 95:-) har redan utkommit – liksom "Alternativa synsätt på morgondagens samhälle", som består av åtta föredrag i E. F. Schumachers anda. Även Lester Thurows "Nollsummesamhället" torde ha utkommit, när detta läses. I övrigt skall från W & W komma Barbara Browns "Supermind", William Harmans "An Incomplete Guide to the Future", Hazel Hendersons "The Politics of the Solar Age" samt Jeremy Rifkins "Entropy". Beträffande Mark Satins *New Age*-klassiker hänvisar jag till en större artikel i detta nummer. I övrigt kan sägas att arbetet är väl mastigt: 400 sidor. Författaren sa också själv på sin presskonferens i Stockholm i augusti att det kunde ha räckt med halva omfånget. Boken är tung att läsa – denne recensent har i skrivande stund ännu inte kommit igenom hela verket. Bra formuleringar drunknar i en typisk *New Age*-pratighet. Ivern och entusiasmen har gripit författaren och låter honom blåsa ut ord över sidorna i stället för att rensa i ordströmmen och behålla det bästa och viktigaste. Men visst är "Politik för en ny tid" ett betydelsefullt arbete med en massa viktiga tankar och informationer. Jag menar precis som Mark Satin att alla dessa idéer och rörelser, som enligt honom ryms inom begreppet Nya Tidsåldern, är mycket positiva inslag i samhället och är ljus som kan lysa upp vägen.

SM

Ta det lugnt.

Du vet att allting har sin tid.

Vi har alla fått lika mycket tid till förfogande, men frågan är hur vi använder tiden.

Använder du den till fullo, gläder du dig i varje ögonblick av den, eller plottrar du bort den för att du inte tar en sak i taget?

Se först till att du vet vad du vill så att du har helt klart för dig vad som är viktigast för dig.

Sluta vara slav under tiden

Varför gör du den inte i stället till din tjänare?

Då kan den inte regera dig, utan du regerar över den.

Du måste acceptera att du bara kan göra en sak i taget, gör ett perfekt jobb och gå sedan vidare till nästa uppgift.

Trötta aldrig ut dig

med att tänka för långt framåt.

Man kan ju inte leva mer än ett ögonblick i taget.

Om du försöker planera för långt framåt i tiden blir du nog bara alltför besviken

när det inte alls går som du har tänkt dig.

Många förändringar kan ske på mycket kort tid

och du känner inte till dessa förändringar

när du gör upp dina planer.

Du kan inte ta dem med i beräkningen.

Det är bäst att leva helt i nuet

och skjuta undan alla tankar på framtiden;

den kommer när dess tid är inne.

Varje ögonblick är dyrbart –

Därför ska du aldrig förslösa dina ögonblick

med dåliga tankar och dåliga handlingar.

Gör det som du vet att du ska göra,

gör det nu

gör det i vetskap om att endast det bästa kommer därav.

Ur "Footprints on the Path" av Eileen Caddy
Övers. Maria Adkinson. Ill. Charles Adkinson
Reprinted by permission of the Findhorn Foundation

Åsa Freij: "Levande företag" igen	2
Åsa Freij: Klinisk filosofi med Peter Koestenbaum	4
Åsa Freij: Marilyn Ferguson: Vi blir allt fler som andas tillsammans	7
Åsa Freij: Den öppne och tolerante pastor primarius	9
Mark Satin och nya tidsålderns politik	11
En ny vetenskap om livet	14
Åsa Freij: Ett växthus för människor	16
Åsa Freij: Paul Brunton hörnpelare för Larsons förlag	22
Anna C. Bornstein: Paul Brunton 1898 - 1981	23
Per Sellmann: Tofu - ny mat med gamla anor	25
Björn Vilson: En presentation av Sri Ramakrishna	26
Hyneks manifest	30
Per Sellmann: Sökarguiden	34
Recensioner	38

FINT SÄTT, OCH OFINT

Det finns oartiga människor som jämt får lust att säga emot, att inta motsatt ståndpunkt - ge uttryck för kritik, när någon är entusiastisk, och vara positivt öppen, när någon är skeptisk. Detta är människor med dåligt umgängesvett, eftersom grunden för trevlig samvaro är att hålla med, inte uttrycka avvikande meningar, inte förhålla sig kritisk, utan vara full av förståelse och positivt intresse.

Det finns människor som alltid kan, och vill, se det sannolika i alla ståndpunkter. De kan ha en trevlig pratstund med en försvarsvän såväl som med en pacifist, med en konservativ likaväl som med en radikal, med en ateist lika gott som med en gudstroende, och de får vänner i alla läger. De gör alltid ett intelligent och trevligt intryck. Man säger ofta om en sådan person att "han förstår verkligen vad det handlar om". De gör lycka i sällskapslivet, och ofta i yrkeslivet också. De är idealiska representanter och försäljare.

Det kan ligga en, ibland omedveten, talang bakom deras uppträdande, ibland en genomtänkt filosofi. Men möjligen kan några av dem helt enkelt vara fega, inställsamma eller dumma. Deras motsatser är i alla händelser en sort som är mycket dåliga sällskapsmänniskor, som helt saknar talang för artig konversation. Dessa förefaller ha en skarp blick för brister i andras resonemang och positioner, utan att kunna dölja detta. Ibland är de endast oförsynt ohövliga, men ibland skarptungat oförskämda - ofta bara tråkiga.

En del av dessa mot-människor

har motsägandet som en sport - de känner ett slags osund tillfredsställelse i att ständigt finna svagheter i andra människors övertygelser, och påpeka dessa. En del säger emot för att retas. Dessa senare kan i grund och botten vara gemytliga människor, fast med ett drag av elakhet.

Att jämt vilja inta motsatt ståndpunkt kan även vara ett slags filosofi, en dum sådan, bottande i lust att driva med människor, ironisera, eller kunna se det relativa i alla positioner.

Världen vore mycket bättre, om vi slapp mot-människorna, som tror att de är något och skapar fiendskap, där vänskap finns att få, som utstår split mellan sig själva och andra i stället för att uppleva gemenskap.

Världen vore förvisso en bättre plats att leva på, om alla vore överens, eller åtminstone syntes vara det. Man behöver inte säga emot varandra i onödan. Om du är muslim, så måste du inte jämt prata om att Muhammed är Guds profet, och om du är buddhist, så kan du behålla för dig själv att du inte tror på Gud. Om du är socialist, så behöver du inte gå omkring och förkunna "död åt kapitalismen" - annat än i meningsfränders lag. Och är du anhängare av marknadsekonomi, så kan du behålla detta som en juvel i ditt inre och inte slänga din tro i ansiktet på andra, som kan vara socialister.

Om alltså alla bemödar sig att göra ett trevligt intryck, så kan världen se så mycket mer angenäm ut.

Puss och kram på er allesammans!

Red

SÖKAREN

Oberoende tidskrift för
livsaskådningsfrågor

Redaktör och ansv. utgivare:
Sven Magnusson

Adress:
Box 3063, 103 61 Stockholm 3

Telefon: 08 -69 60 27

Prenumerationspris:
Helår (10 nr) 86: -
Halvår 45: -

Postgiro: 70 60 47 - 8

Bankgiro: 372-8128

Annonsspriser: (moms tillkommer):

Helsida 1.000: -, halvsida
600: -, småannonser 20: - per
spalt-cm, men minst 60: -.

Tryckt hos Smålandspostens
Boktr. AB 1981

ISSN 0038-0504